

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Període intermedi

Número 194

Dilluns, 14 de gener de 2008

S U M A R I

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei en matèria de garantia i qualitat del subministrament elèctric (tram. 200-00030/08). Presentació de documentació complementària. Reobertura del termini de presentació d'esmenes a la totalitat. p. 5

Projecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (tram. 200-00033/08). Text presentat. Antecedents. p. 5

Projecte de llei de seguretat industrial (tram. 200-00034/08). Text presentat. Antecedents. p. 12

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de petits municipis (tram. 202-00025/08). Presentació. p. 36

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució per la qual s'instaura el Govern a presentar un projecte de llei de caça (tram. 250-00562/08). Presentació. p. 40

Proposta de resolució sobre les deficiències detectades en l'execució del traçat del tren d'alta velocitat al parc agrari del Baix Llobregat i sobre el pagament dels preus justos acordats el 2005 per les expropiacions dels terrenys afectats (tram. 250-00563/08). Presentació. p. 40

Proposta de resolució sobre la revisió de l'acord d'increment de les tarifes del transport públic metropolità per al 2008 (tram. 250-00564/08). Presentació. p. 41

Proposta de resolució sobre el garantiment de la recepció de la televisió digital terrestre al Maresme (tram. 250-00565/08). Presentació. p. 42

Proposta de resolució sobre la creació d'un carnet perquè els alumnes d'educació primària i secundària puguin accedir gratuïtament als museus de titularitat pública (tram. 250-00566/08). Presentació. p. 42

Proposta de resolució sobre la presa de les decisions de l'emplaçament dels instituts d'educació secundària de comú acord amb els ajuntaments i sobre la reconsideració de l'emplaçament de l'institut d'educació secundària de Vallbona d'Anoia (tram. 250-00567/08). Presentació. p. 43

Proposta de resolució sobre la reducció de l'ús de bosses de plàstic (tram. 250-00568/08). Presentació. p. 44

Proposta de resolució sobre el càncer infantil (tram. 250-00569/08). Presentació. p. 44

Proposta de resolució sobre la conveniència d'incloure les professions de sociòleg o sociòloga i polític o política en l'Avantprojecte de llei de mediació familiar i comunitària de Catalunya (tram. 250-00570/08). Presentació. p. 46

Proposta de resolució sobre l'elaboració i el desenvolupament d'un pla de neteja i manteniment dels camins forestals de Sarroca de Bellera (Pallars Jussà) (tram. 250-00571/08). Presentació. p. 46

Proposta de resolució sobre l'ampliació del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici cap a la vall de Manyanet (tram. 250-00572/08). Presentació. p. 47

Proposta de resolució sobre la conveniència d'incloure els sociòlegs i els politòlegs en la llista provisional de professions del Projecte de real decret pel qual s'incorpora la Directiva 2005/36 CE a l'ordenament espanyol (tram. 250-00573/08). Presentació. p. 47

Proposta de resolució sobre la definició de la connexió del Quart Cinturó amb les infraestructures viàries del Vallès Occidental (tram. 250-00574/08). Presentació. p. 48

Proposta de resolució sobre la depuradora d'aigües residuals de Vallbona d'Anoia (tram. 250-00575/08). Presentació. p. 48

Proposta de resolució sobre la construcció de dues depuradores d'aigües residuals als nuclis urbans de Mosqueroles i la Costa del Montseny, a Fogars de Montclús (Vallès Oriental) (tram. 250-00576/08). Presentació. p. 49

Proposta de resolució sobre el restabliment de la línia directa de ferrocarril entre el Maresme i l'aeroport de Barcelona (tram. 250-00577/08). Presentació. p. 49

Proposta de resolució sobre l'accés de creuers al port d'Arenys de Mar (Maresme) (tram. 250-00578/08). Presentació. p. 50

Proposta de resolució sobre l'ampliació i el millorament del tram Cambrils - Reus de la

carretera TV-3141 (tram. 250-00579/08). Presentació.	p. 50	Proposta de resolució sobre la millora del ferm de la carretera C-26 entre Ripoll i la rotonda dels túnels de Collabós (tram. 250-00596/08). Presentació.	p. 59
Proposta de resolució sobre l'adaptació de les estacions de ferrocarril de Roda de Barà i del Vendrell per a les persones amb mobilitat reduïda (tram. 250-00580/08). Presentació.	p. 51	Proposta de resolució sobre la internacionalització de l'eix ferroviari Barcelona - Ripoll - La Tor de Querol - Tolosa (tram. 250-00597/08). Presentació.	p. 59
Proposta de resolució sobre la col·locació de pantalles acústiques a l'autopista AP-7, a l'altura de les zones residencials de les Pedreres, el Tancat i el Botafoc, dels municipis del Vendrell i Santa Oliva (tram. 250-00581/08). Presentació.	p. 51	Proposta de resolució sobre la futura variant de Llambilles (Gironès) (tram. 250-00598/08). Presentació.	p. 60
Proposta de resolució sobre l'increment de la capacitat i la correcció de les mancances de l'estació depuradora d'aigües residuals del Vendrell (Baix Penedès) (tram. 250-00582/08). Presentació.	p. 52	Proposta de resolució sobre el projecte d'execució de la variant Adrall - Canturri de la carretera N-260, entre la Seu d'Urgell (Alt Urgell) i Sort (Pallars Sobirà) (tram. 250-00599/08). Presentació.	p. 61
Proposta de resolució sobre l'execució del Pla director d'endegament del torrent d'aigües pluvials de la Masieta a la vessant oest del Creixell (tram. 250-00583/08). Presentació.	p. 52	Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla de xoc per a reduir els nivells de contaminació de l'aire per partícules en suspensió i sobre l'elaboració d'un pla d'actuacions per a garantir la reducció dels nivells de contaminació de l'aire per partícules en suspensió mesurats al centre cívic del barri del Tacó, a Vilanova i la Geltrú (Garraf) (tram. 250-00600/08). Presentació.	p. 62
Proposta de resolució sobre la neteja, la canalització i el cobriment de les dues rieres de Segur de Calafell per a construir-hi aparcaments públics (tram. 250-00585/08). Presentació.	p. 52	3.10.75. Procediments d'actuació davant el Tribunal Constitucional	
Proposta de resolució sobre la construcció d'una rotonda a l'enllaç de les carreteres T-310 i T-11 (tram. 250-00586/08). Presentació.	p. 53	Procediment per a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei de l'Estat 45/2007, del 13 de desembre, per al desenvolupament sostenible del medi rural (tram. 212-00002/08). Sol·licitud de dictamen al Consell Consultiu.	p. 62
Proposta de resolució sobre la construcció d'una rotonda a l'altura de la intersecció de la carretera C-31 amb els accessos al Romaní, a Bona Vista i a les platges de la zona (tram. 250-00587/08). Presentació.	p. 53	Procediment per a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei orgànica 16/2007, del 13 de desembre, complementària de la Llei per al desenvolupament sostenible del medi rural (tram. 212-00003/08). Sol·licitud de dictamen al Consell Consultiu.	p. 63
Proposta de resolució sobre la posada en funcionament de campanyes i cursos de formació i informació sobre els drets i deures dels ciclistes a Catalunya (tram. 250-00588/08). Presentació.	p. 54	4. INFORMACIÓ	
Proposta de resolució sobre el desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya i la creació del consorci a què fa referència l'Estatut (tram. 250-00589/08). Presentació.	p. 54	4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la cambra	
Proposta de resolució sobre l'elaboració dels criteris per a fixar les retribucions del electes locals (tram. 250-00590/08). Presentació.	p. 55	Delegació de funcions del president del Parlament (tram. 246-00022/08). Resolució.	p. 63
Proposta de resolució sobre la creació d'un hospital de dia per a diabètics a la regió sanitària de Lleida (tram. 250-00591/08). Presentació.	p. 56	4.50. Compliment de resolucions i de mocions	
Proposta de resolució sobre l'aplicació del Reglament CE 842/2006, sobre determinats gasos fluorats d'efecte hivernacle (tram. 250-00592/08). Presentació.	p. 56	4.50.01. Compliment de resolucions	
Proposta de resolució sobre l'execució de la connexió de la carretera B-224 amb la B-231, a l'Anoia (tram. 250-00593/08). Presentació.	p. 57	Control de compliment de la Resolució 32/VIII, sobre l'elaboració d'un projecte de llei de reconeixement i foment de la llengua de signes catalana (tram. 290-00017/08). Informe relatiu al compliment de la Resolució.	p. 63
Proposta de resolució sobre la creació d'una xarxa d'aparcaments dissuasoris a l'entorn de l'àrea urbana de Girona (tram. 250-00594/08). Presentació.	p. 57	Control de compliment de la Resolució 61/VIII, sobre la rehabilitació del campanar de l'església de Sant Jaume, a Creixell (Tarragonès) (tram. 290-00044/08). Informe relatiu al compliment de la Resolució.	p. 64
Proposta de resolució sobre el desdoblament de l'eix ferroviari Vic - Ripoll (tram. 250-00595/08). Presentació.	p. 58	Control de compliment de la Resolució 68/VIII, per la qual s'aproven quatre informes de fiscalització (tram. 290-00050/08). Informe relatiu al compliment de la Resolució.	p. 64
		Control del compliment de la Resolució 83/VIII, d'homenatge als soldats que es veieren implicats en el conflicte del Sidi Ifni i del Sàhara (tram. 290-00062/08). Informe relatiu al compliment de la Resolució.	p. 65

4.53. Sessions informatives i compareixences**4.53.05. Sol·licituds de compareixença**

———— Sol·licitud de compareixença del secretari de Política Lingüística davant la Comissió de Política Cultural perquè informi de les actuacions de la Secretaria (tram. 356-00243/08). Sol·licitud. p. 65

———— Sol·licitud de compareixença del director de l'Institut Ramon Llull davant la Comissió de Política Cultural perquè valori el resultat de la Fira de Frankfurt (tram. 356-00244/08). Sol·licitud. p. 65

———— Sol·licitud de compareixença del director de l'Institut Ramon Llull davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre l'organització, el desenvolupament, el cost econòmic i les conclusions de la participació de la Generalitat a la Fira del Llibre de Frankfurt (tram. 356-00247/08). Sol·licitud. p. 65

———— Sol·licitud de compareixença del director de l'Institut Ramon Llull davant la Comissió de Política Cultural perquè exposi i aclareixi els costos i les despeses de la representació d'aquest Institut a la Fira del Llibre de Frankfurt (tram. 356-00249/08). Sol·licitud. p. 66

———— Sol·licitud de compareixença del director de l'Institut Ramon Llull davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre la presència de la cultura catalana com a cultura convidada a la Fira del Llibre de Frankfurt (tram. 356-00250/08). Sol·licitud. p. 66

———— Sol·licitud de compareixença del secretari de Política Lingüística davant la Comissió de Política Cultural perquè informi sobre la política lingüística del Govern (tram. 356-00251/08). Sol·licitud. p. 66

———— Sol·licitud de compareixença del secretari de Política Lingüística, davant la Comissió de Política Cultural, perquè expliqui el pressupost destinat a política lingüística i els programes previstos a desenvolupar durant l'any 2008 (tram. 356-00252/08). Sol·licitud. p. 66

———— Sol·licitud de compareixença de representants de l'entitat Barcelona Centre de Disseny davant la Comissió de Treball, Indústria, Comerç i Turisme perquè informin de la situació i les perspectives de l'àmbit del disseny (tram. 356-00253/08). Sol·licitud. p. 66

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

———— Sol·licitud de dictamen al Consell Consultiu. p. 66

———— Sol·licitud de dictamen al Consell Consultiu. p. 67

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern, i d'altres òrgans**4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes**

———— Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances corresponent al tercer trimestre del 2007 (tram. 334-00039/08). Presentació i tramesa a la Comissió. p. 67

———— Informe sobre la situació en data del 30 de setembre de 2007 dels avals d'operacions amb venciment posterior a l'1 de gener de 2007 (tram. 334-00040/08). Presentació i tramesa a la Comissió. p. 67

4.70.10. Altres comunicacions

———— Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre l'observança del pluralisme polític en la televisió i la ràdio corresponent a l'octubre del 2007 (tram. 337-00026/08). Presentació i tramesa a la Comissió. p. 68

4.90. Règim interior**4.90.10. Càrrecs i personal**

———— Concurs per a proveir temporalment un lloc de treball de secretari o secretària del Departament de Relacions Parlamentàries i Projectió Institucional (tram. 500-00012/08). Convocatòria. p. 68

NOTES

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei en matèria de garantia i qualitat del subministrament elèctric
Tram. 200-00030/08

Presentació de documentació complementària
Reg. 19839 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.01.2008

Com a continuació del nostre escrit de 12 de desembre, adjunt us trameto el dictamen del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya de 17 de desembre de 2007, en relació amb el Projecte de Llei en matèria de garantia i qualitat del subministrament elèctric que ha estat tramès a aquest Departament, als efectes de la seva incorporació a l'expedient del projecte.

Atentament,

Barcelona, 20 de desembre de 2007

Martí Carnicer i Vidal
Secretari general del Departament
d'Economia i Finances

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Reobertura del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 09.01.2008

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 9 de gener de 2008 ha acordat de reobrir el termini d'esmenes a la totalitat, que va quedar en suspens el 27 de novembre de 2007; el nou termini per a presentació d'esmenes a la totalitat finirà el dia 29 a les 9:30 hores.

Projecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries

Tram. 200-00033/08

Text presentat

Reg. 19929 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.01.2008

A LA MESA DEL PARLAMENT

Laia Bonet Rull, secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural s'aprova l'Avantprojecte de llei de regulació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries i s'autoritza l'esmentat conseller perquè el presenti al Parlament.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present certificat a Barcelona, el vint-i-quatre de desembre de dos mil set.

Barcelona, 24 de desembre de 2007

Laia Bonet Rull
Secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya

PROJECTE DE LLEI DE REGULACIÓ DE L'INSTITUT DE RECERCA I TECNOLOGIA AGROALIMENTÀRIES

El 28 de novembre de 1985 el Parlament de Catalunya aprovà la Llei 23/1985, de creació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (en endavant IRTA), mitjançant la qual la Generalitat de Catalunya va voler donar un nou enfocament i establir un model organitzatiu diferent al que s'havia utilitzat, fins aquells moments en cap altre organisme d'investigació.

El preàmbul de la Llei de creació feia esment al fet que el creixement i la competitivitat econòmica del país estaven cada vegada més relacionats amb la capacitat de generar, d'incorporar i de transferir innovacions tecnològiques i que els organismes de recerca i desenvolupament havien d'esdevenir elements actius en el procés de creació de riquesa i, en aquest sentit, havien d'incidir en el sector tecnològic, fer efectives les seves potencialitats de creació i adaptació d'innovacions i havien d'apropar les activitats científicotecnològiques i els resultats de la recerca als sectors.

Per aconseguir aquests objectius s'havia d'establir una fórmula jurídica diferent, d'organització per a la gestió de la recerca i del desenvolupament tecnològic, i la que es va adoptar, en el cas de l'IRTA, va ser la d'empresa pública sotmesa al dret privat.

Han passat més de vint anys des de la seva creació i, en aquest temps, l'IRTA ha crescut, s'ha diversificat cap a

3.01.01.

altres àmbits sectorials, ha consolidat el seu model de funcionament i s'ha convertit en el referent de la investigació, desenvolupament i transferència tecnològica agroalimentària a Catalunya. Així mateix, és un organisme conegut i valorat arreu que ha consolidat relacions internacionals d'interès amb universitats i centres de recerca de prestigi.

D'altra banda, al llarg d'aquests anys, l'IRTA ha contribuït a establir un conjunt d'acords i vincles de col·laboració amb altres estaments i entitats públiques i privades, en especial amb les universitats catalanes. L'Institut s'ha adaptat al canvi produït en el sistema universitari català i ha potenciat una molt bona complicitat amb la majoria d'universitats i d'altres institucions i entitats públiques i privades, el resultat de la qual ha estat un conjunt de centres i estacions experimentals concertats. Aquest conjunt conforma el que avui dia es pot anomenar sistema cooperatiu d'R+D+T agroalimentari de Catalunya.

Però les circumstàncies varien i els organismes d'R+D+T han d'intentar també adaptar-se als canvis i assolir els nous reptes que se'n deriven. Per això, i passats vint-i-dos anys des de la creació de l'IRTA, es creu necessari establir una nova regulació de l'Institut que permeti abordar les properes dècades amb les suficients garanties per poder seguir desenvolupant una tasca eficaç i eficient al servei del sector agroalimentari català i al conjunt de la societat en general.

Els canvis que introdueix la nova regulació de l'IRTA són de diferent naturalesa i donen resposta als grans reptes que es plantegen en l'actualitat al sector agrari. En primer lloc hi ha la necessitat de compatibilitzar la producció d'aliments segurs i de qualitat amb l'adequada protecció mediambiental, és a dir, impulsar l'establiment de sistemes de desenvolupament sostenibles. A l'efecte cal adaptar la missió i l'encàrrec de l'Institut per tal que incorpori en els seus objectius estratègics i plans d'acció l'adequada visió de la sostenibilitat i de la protecció al medi ambient.

Un altre repte és el de la seguretat alimentària. Aquest és un element cabdal per a les persones consumidores finals i les diferents administracions, que volen cercar una acció coordinada en aquest àmbit, basant-se en el coneixement científic. El concepte de seguretat va indissolublement lligat al de seguiment o traçabilitat dels productes, el que fa necessari que l'IRTA hagi d'orientar també les seves actuacions cap a la seguretat i qualitat dels aliments, mitjançant el seguiment dels productes agraris fins a les persones consumidores finals.

Per tal de donar resposta als esmentats reptes cal configurar una nova definició de la finalitat i orientació estratègica de l'Institut, la qual es formalitza en aquesta Llei.

Pel que fa a les seves funcions de recerca, la Llei dona un enfocament precís a partir de la consideració que l'IRTA ha de practicar el que s'anomena investigació orientada en la qual són els objectius finals els que han de determinar si s'ha d'arribar a aplicar un tipus d'investigació bàsica o aplicada. Quant a les funcions de transferència tecnològica als agricultors, la Llei preveu que l'IRTA s'ocupi de les activitats més especialitzades

en aquest àmbit, atès que tasques com la realització d'assajos de demostració o l'adaptació de tecnologies i coneixements que necessiten de l'aplicació de simples esquemes experimentals, exigeixen, igualment, que els projectes de recerca més complexos, un coneixement profund del mètode científic i, per tant, una formació investigadora i uns mitjans que fan aconsellable que siguin les persones investigadores i especialistes, inserides en un organisme com l'IRTA, les que ho realitzin. Es en aquest sentit, també, que els mitjans i les condicions de treball, així com els procediments d'avaluació de l'activitat i promoció professional dins d'un organisme com l'IRTA han d'estar en línia amb les orientacions i necessitats de l'activitat d'R+D+T i dels corrents internacionals en la matèria.

També es creu oportú introduir modificacions en els òrgans de govern de l'Institut, concretament en el Consell d'Administració, amb l'actualització de la representació dels diferents departaments que l'integren i amb la concreció de que la presidència la qual ha de recaure en el titular o la titular del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural i que hi hagi una vicepresidència que ocupi el titular o la titular del departament que tingui assignats els àmbits de recerca i universitats. Addicionalment es preveu que el nomenament d'una persona a la direcció general es faci prèvia selecció entre persones d'un perfil determinat d'acord amb la naturalesa i necessitats de l'IRTA.

Els nous temps exigeixen noves maneres de relació entre el Govern i les empreses públiques. S'ha comprovat l'eficàcia dels contractes programa, com a instruments que concreten les relacions de les empreses públiques amb el Govern i que especifiquen els objectius operatius, els compromisos i els indicadors de gestió de les esmentades empreses. Aquest mecanisme, utilitzat també els darrers anys amb l'IRTA, està previst i definit expressament a la Llei com a garantia de suficiència financera, així com la possibilitat de la seva extensió als centres i les unitats concertades amb l'Institut.

Amb l'expressió centres concertats es designen els centres mixtes de recerca, desenvolupament i transferència creats o participats per l'IRTA conjuntament amb d'altres institucions i organismes. Mitjançant la Llei es vol donar substantivitat a aquest sistema cooperatiu de recerca agroalimentària que existeix ja en l'actualitat i alhora establir mecanismes perquè els esmentats centres creats i sostinguts amb la col·laboració i participació de diferents estaments amb l'IRTA, puguin gaudir dels avantatges derivats d'aquesta vinculació. Per això la Llei preveu que els centres concertats tinguin accés al mecanisme del contracte programa a través del propi Contracte Programa de l'IRTA amb el Govern, que puguin rebre subvencions del govern a través de l'IRTA i que es consideri formalment i a nivell d'imatge que formen part de l'esmentat sistema, fet que contribuirà a què l'Institut exerceixi les seves funcions amb l'eficàcia i eficiència que demana el sector agroalimentari.

D'acord amb el que estableix l'article 2.1.a) de la Llei 7/2005, de 8 de juny, el text del projecte ha estat dictaminat pel Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya i s'han incorporat la major part de les recomanacions formulades.

CAPÍTOL 1. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. NATURALESA JURÍDICA

1.1 L'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que ajusta la seva activitat a l'ordenament jurídic privat i té plena capacitat d'obrar i patrimoni propi per al compliment de les seves funcions, d'acord amb l'article 1.b.1 del Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana.

1.2 L'IRTA gaudeix d'autonomia funcional i de gestió i és adscrit al Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

ARTICLE 2. FINALITAT

2.1 La finalitat de l'IRTA, d'acord amb les directrius de la política agroalimentària i de recerca, desenvolupament i transferència (endavant R+D+T) del govern i del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, és la de contribuir a la modernització, la competitivitat i el desenvolupament sostenible dels sectors agrari, alimentari, agroforestal, aquícola i pesquer, així com als sectors que s'hi relacionen, al proveïment d'aliments sans i de qualitat per les persones consumidores i, en general, a la millora del benestar de la població.

2.2 Per assolir aquesta finalitat l'Institut té els objectius estratègics següents:

- a) Impulsar i realitzar investigació i desenvolupament tecnològic en l'àmbit agroalimentari, aquícola i pesquer tot enfocant les seves actuacions cap a les necessitats dels sectors i vers una activitat respectuosa amb l'entorn natural.
- b) Transferir tecnologia i avenços científics i valorar els avenços tecnològics propis, com a via per contribuir a la modernització, competitivitat i sostenibilitat del sector primari i dels relacionats amb la cadena agroalimentària i comercial afí.
- c) Cooperar i col·laborar amb el sector públic, com a element de suport i ajuda a la coordinació i vertebració de l'esforç públic en R+D+T a Catalunya.

ARTICLE 3. FUNCIONS GENERALS

3.1 Són funcions de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries:

- a) Desenvolupar programes d'investigació en relació amb el sector agroalimentari i d'adaptació de tecnologia aliena a les circumstàncies i les condicions catalanes, i alhora cercar la creació de tecnologia pròpia més eficient tant des d'un punt de vista econòmic com mediambiental i la reducció de la dependència tecnològica.
- b) Transferir coneixements i tecnologia al sector agroalimentari, a través d'accions pròpies, amb inclusió de l'assessorament especialitzat, les activitats experimentals d'adaptació o de demostració i transferència, o bé mitjançant acords de cessió o llicència de propietat industrial i intel·lectual.

c) Impulsar la creació d'iniciatives i/o empreses de base tecnològica fruit de l'activitat de recerca de l'Institut. A aquests efectes podrà constituir tota mena de societats, o participar-hi, mitjançant la subscripció d'accions o de participacions representatives del capital social.

d) Prestar serveis dins l'àmbit de la recerca, mitjançant programes d'investigació concertada.

e) Posar a disposició de les entitats, agències i empreses de la Generalitat de Catalunya la seva capacitat científica per tal de contribuir en la mesura que sigui possible a l'assoliment dels seus objectius i finalitats.

f) Assessorar les empreses del sector agroalimentari, els serveis tècnics de la Generalitat i altres entitats i organismes, i donar-los suport tècnic.

g) Organitzar i prestar altres serveis de suport tecnològic al sector agroalimentari.

h) Organitzar programes de formació científica i tècnica en els àmbits de la seva actuació, per ell mateix o en col·laboració amb altres entitats i organismes, en particular amb les universitats catalanes, les organitzacions professionals agràries i les agrupacions o associacions sectorials.

i) Qualsevol altres que li siguin atribuïdes o encomanades per llei en relació amb el sector agroalimentari.

3.2 L'Institut exerceix la gestió dels serveis públics d'investigació i, sens perjudici de les competències que corresponen al Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural (en endavant DAR), les funcions relacionades amb la transferència de tecnologia en els àmbits agrari, alimentari, agroforestal, aquícola i pesquer en els termes de l'article 2.2 del Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana.

3.3 L'Institut s'integra en les estructures o plataformes de col·laboració i coordinació establertes per la Generalitat en el marc del sistema públic català de ciència i tecnologia i col·labora i dona suport al departament que tingui assignats els àmbits de recerca i universitats per a l'assoliment dels seus objectius i línies d'actuació.

ARTICLE 4. ACCIONS PER COMPLIR LES FUNCIONS

4.1 L'IRTA, per complir les seves funcions, pot dur a terme les accions següents:

- a) Acollir en la seva estructura els ens, els organismes i les unitats que determini el govern de la Generalitat, a proposta del DAR.
- b) Constituir o participar en societats mercantils i qualsevol altres ens, públics o privats i amb ànim de lucre o sense, que persegueixin finalitats afins amb els objectius estratègics de l'Institut.
- c) Organitzar-se mitjançant la creació d'espais científics i tecnològics per empreses, a les dependències de l'IRTA cercant, en tot moment, la col·laboració i sinèrgia amb els parcs científics i tecnològics d'iniciativa universitària i/o territorial.

d) Establir convenis i contractes amb persones físiques i jurídiques, públiques o privades, adreçats al compliment de les seves funcions.

4.2 El conjunt de centres amb finalitats de recerca, desenvolupament i transferència en els quals participa l'IRTA constitueixen el sistema cooperatiu de recerca i desenvolupament agroalimentari vinculat a aquest Institut i es consideren centres concertats amb l'IRTA, amb els vincles orgànics, operatius i financers que els respectius òrgans de govern puguin establir. Com a tals reben suport de tota mena des de l'Institut mateix i poden estar inclosos a les previsions i els acords del contracte programa amb el Govern. La participació de l'IRTA en els diferents òrgans de govern d'aquests centres concertats es fa d'acord amb les decisions del consell d'administració mateix de l'Institut.

CAPÍTOL 2. RÈGIM JURÍDIC I ECONÒMIC

ARTICLE 5. RÈGIM JURÍDIC

5.1 L'IRTA es regeix per aquesta Llei, pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, per la normativa que desplegui aquesta Llei, pels seus Estatuts i per les altres lleis i disposicions que li siguin aplicables.

5.2 L'IRTA sotmet la seva activitat en les relacions externes, amb caràcter general, a les normes del dret civil, mercantil i laboral que li són aplicables, llevat dels actes que impliquen l'exercici de potestats públiques.

5.3 Els actes dictats pel òrgans de l'IRTA en l'exercici de les seves potestats administratives tenen la consideració d'actes administratius. El règim d'impugnació dels actes dels seus òrgans es regirà pel que estableixen el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i la legislació de patrimoni de la Generalitat.

ARTICLE 6. RÈGIM PATRIMONIAL

6.1 El patrimoni de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries està constituït pels béns que li són adscrits, bé directament, bé mitjançant l'adscripció de les unitats, els organismes i els ens que s'hi incorporen, els quals conserven la qualificació jurídica originària. L'adscripció no implica la transmissió del domini ni la desafectació dels béns. Així mateix, està constituït pels béns i els drets, materials i immaterials, que produeixi o adquireixi, els quals passen a formar part del patrimoni propi.

6.2 El patrimoni de l'IRTA afecte a l'exercici de les seves funcions té la consideració de domini públic com a patrimoni afectat a un servei públic i gaudeix de les exempcions tributàries que corresponen als béns d'aquesta naturalesa.

6.3 La gestió del patrimoni de l'IRTA s'ha d'ajustar al que disposen el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i la legislació de patrimoni de la Generalitat.

ARTICLE 7. AJUTS I SUBVENCIONS

El sistema d'ajudes i subvencions es regeix pel que estableixen el capítol 9 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, i la normativa estatal que li sigui aplicable.

ARTICLE 8. CONTRACTACIÓ

El règim jurídic de la contractació de l'IRTA serà el que resulti de l'aplicació de la legislació vigent en matèria de contractes del sector públic.

ARTICLE 9. RESPONSABILITAT

L'IRTA assumirà les responsabilitats que en matèria civil, penal, laboral o patrimonial es derivin de les seves actuacions, d'acord amb la normativa aplicable.

ARTICLE 10. RECURSOS HUMANS

10.1 El personal de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries i de les empreses filials és contractat i es regeix per les normes laborals, civils o mercantils que segons la seva funció els correspongui. En l'aplicació de les seves polítiques de recursos humans l'Institut tindrà en compte les recomanacions europees en matèria d'investigació.

10.2 El personal funcionari o laboral que procedeixi de l'Administració de la Generalitat o d'altres administracions públiques podrà prestar serveis a l'IRTA de conformitat amb el que estableix la normativa reguladora de la funció pública de la Generalitat de Catalunya o les normes sectorials que s'escaiguin.

CAPÍTOL 3. ÒRGANS DE GOVERN

ARTICLE 11. ÒRGANS DE GOVERN

Els òrgans de govern de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries són el Consell d'Administració, la presidència i la Direcció General.

ARTICLE 12. CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

12.1 El Consell d'Administració el constitueixen els membres següents:

- La presidència, que correspondrà al president o presidenta de l'IRTA, és a dir el o la titular del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.
- La vicepresidència, que correspondrà al o la titular del departament que tingui assignats els àmbits de recerca i universitats.
- La persona titular de la Direcció General de l'IRTA.
- Les persones vocals següents:

Dues persones representants del departament competent en l'àmbit d'agricultura, en l'actualitat Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

Una persona representant de cada un dels departaments que tinguin assignats els àmbits de recerca i universitats, d'economia i finances, de salut, de medi ambient i d'indústria.

Una persona representant elegida pels òrgans de representació del personal de l'IRTA.

Una persona representant de cada una de les diputacions catalanes que participen en el finançament de l'IRTA.

Fins a quatre persones més proposats pel conseller o consellera d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural d'entre persones de reconegut prestigi i trajectòria científicotècnica, empresarial, sectorial o professional. Una d'elles ho serà a proposta de les organitzacions professionals agràries més representatives de Catalunya.

12.2 Tots els membres del Consell d'Administració són nomenats pel Govern a proposta del o la titular del departament competent en matèria d'agricultura, alimentació i acció rural.

12.3 Les funcions de la secretaria són exercides per un membre del personal de l'entitat, designat pel mateix Consell d'Administració, el qual assisteix a les reunions amb veu però sense vot.

ARTICLE 13. FUNCIONS DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

13.1 El Consell d'Administració exerceix el govern i l'administració de l'Institut de Recerca Tecnologia Agroalimentàries.

13.2 Corresponen al Consell d'Administració les funcions següents:

a) Fixar les directrius de l'actuació de l'IRTA, d'acord amb el que estableix l'article 2.1 d'aquesta Llei.

b) Informar la proposta de contracte programa així com, si escau, la seva modificació abans de la seva tramessa al DAR.

c) Formular el programa d'actuació, d'inversions, de finançament, amb inclusió de l'estratègia de captació de recursos, i la memòria de l'IRTA. Elaborar el pressupost d'explotació i de capital, presentar el balanç i avaluar periòdicament els programes d'actuació de l'IRTA i els seus resultats.

d) Disposar del patrimoni immobiliari de l'entitat amb facultat per fer qualsevol contracte necessari per a aquesta finalitat.

e) Fixar la plantilla i el règim retributiu general del personal atenent criteris d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes.

f) Determinar els preus i les tarifes de la prestació dels seus serveis, adaptats al règim d'aprovacions que corresponguen en cada cas.

g) Acordar la constitució de societats filials o la participació en societats, exercir el dret de vot i nomenar les persones que l'administren, si escau, d'acord amb la legislació aplicable.

h) Conèixer i autoritzar els convenis amb institucions i administracions públiques a concertar per l'IRTA.

i) Qualsevol altra funció no atribuïda expressament a un altre òrgan.

13.3 Correspon al Consell d'Administració aprovar inicialment els Estatuts i les normes de funcionament de l'IRTA, els quals han de ser aprovats pel Govern.

13.4 El Consell pot delegar funcions de representació específiques en qualsevol dels seus membres.

ARTICLE 14. FUNCIONAMENT DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

14.1 El Consell d'Administració es reuneix, com a mínim, dues vegades a l'any i quantes altres en facin falta per assegurar el bon govern de l'IRTA. Perquè la constitució sigui vàlida s'exigeix l'assistència de la majoria absoluta dels components.

14.2 Els acords són adoptats per majoria, llevat d'aquells referents als punts b), d) i g) de l'apartat 2 de l'article anterior, que requereixen majoria absoluta. El president o la presidenta té vot de qualitat per dirimir els empats.

14.3 En tot el que no preveuen aquesta Llei, els Estatuts i les normes de funcionament de l'IRTA, serà d'aplicació el règim establert per al funcionament dels òrgans col·legiats, d'acord amb la legislació vigent a Catalunya.

ARTICLE 15. PRESIDÈNCIA

La presidència de l'Institut correspon al o la titular del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

Corresponen a la presidència les funcions següents:

a) Exercir la més alta representació de l'IRTA, sens perjudici de les delegacions que pugui fer.

b) Convocar, presidir, suspendre i aixecar les sessions del Consell d'Administració, dirigir les deliberacions i decidir els empats amb el seu vot de qualitat.

c) Dictar les disposicions específiques que calguin per al desplegament dels acords del Consell d'Administració.

d) Les altres que li siguin expressament encomanades o li delegui el Consell d'Administració entre les de naturalesa delegable.

e) Proposar el nomenament dels vocals del Consell d'Administració, en els termes que estableix l'article 12.2 d'aquesta Llei.

ARTICLE 16. DIRECCIÓ GENERAL

16.1 La persona que ocupi la direcció general de l'IRTA serà nomenada pel govern a proposta del o de la titular del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural d'entre persones que reuneixin condicions de mèrit i capacitat reconeguda i comptin amb una trajectòria que combini adequadament l'experiència en el vessant científic i en el de gestió a alt nivell en ens públics o privats.

16.2. Corresponen al director o la directora general les funcions següents:

a) Exercir la representació ordinària de l'IRTA.

b) Elaborar la proposta de contracte programa i, si escau, la seva proposta de modificació.

- c) Dirigir, gestionar, coordinar, inspeccionar i controlar totes les unitats, els serveis, les dependències i les instal·lacions de l'IRTA.
- d) Executar els acords del Consell d'Administració que no corresponguin al president o presidenta.
- e) Administrar el patrimoni i supervisar l'activitat negocial de l'IRTA, amb facultat de fer i atorgar tota classe d'actes, operacions, contractes i documents, d'acord amb l'article 24 del Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana.
- f) Representar jurídicament l'IRTA tant en judici com en l'activitat extra judicial.
- g) Exercir l'alta direcció del personal.
- h) Gestionar, controlar i inspeccionar les finances i la comptabilitat.
- i) Atorgar poders amb les facultats que detallí d'entre les que li corresponen i donar-ne compte al Consell d'Administració.
- j) Adoptar mesures d'urgència, i donar-ne compte al president o presidenta o al Consell d'Administració, en casos d'emergència o quan no es pugui reunir el Consell.
- k) Exercir totes les funcions que el president o la presidenta i el Consell d'Administració li deleguin.

CAPÍTOL 4. CONSELL ASSESSOR

ARTICLE 17. CONSELL ASSESSOR

17.1 L'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries és assistit per un Consell Assessor.

17.2 El Consell Assessor el constitueixen els membres següents:

- a) La persona que ocupi la presidència de l'IRTA.
- b) La persona que ocupi la vicepresidència del Consell d'Administració de l'IRTA.
- c) La persona que ocupi la direcció general de l'IRTA.

17.3 Són vocals membres del Consell Assessor:

- a) Una persona representant de cadascuna de les organitzacions professionals agràries més representatives de Catalunya.
- b) Una persona representant de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya.
- c) Una persona representant per cadascun dels col·legis professionals de Catalunya vinculats al sector agroalimentari.
- d) Una persona representant de la Institució Catalana d'Estudis Agraris (ICEA), filial de l'Institut d'Estudis Catalans.
- e) Una persona representant de l'Associació Catalana de Ciències de l'Alimentació (ACCA), filial de l'Institut d'Estudis Catalans.

f) Una persona representant de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya.

g) Una persona representant proposada per cadascuna de les universitats públiques catalanes amb estudis i activitats relacionades amb la finalitat de l'IRTA.

h) Una persona representant del Consell Català de les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació.

i) Dues persones representants del sector empresarial, una d'elles o serà a proposta del sector empresarial agrícola.

j) Dues persones representants dels sindicats de treballadors més representatius de Catalunya.

k) Fins a quatre persones de reconegut prestigi dins el sector agroalimentari i/o de la recerca i desenvolupament tecnològic.

Totes les persones vocals són nomenades i separades pel conseller o consellera d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, a proposta de les respectives entitats i organitzacions que hi són representades, llevat de les persones referides a l'apartat k) que ho seran lliurement.

17.4 El càrrec de membre del Consell Assessor no és remunerat.

ARTICLE 18. FUNCIONS DEL CONSELL ASSESSOR

18.1 Correspon al Consell Assessor:

a) Assessorar al Consell d'Administració en totes les qüestions relacionades amb les funcions de l'IRTA.

b) Informar sobre qualsevol assumpte que se li consulti en l'àmbit de les competències de l'IRTA, amb inclusió dels objectius generals del Contracte Programa entre l'IRTA i el Govern.

c) Presentar al Consell d'Administració les propostes que estimi convenients per a un millor funcionament de l'IRTA.

18.2 El Consell Assessor es reunirà, com a mínim, una vegada a l'any i de manera extraordinària sempre que ho proposin dues tercers parts dels seus membres.

CAPÍTOL 5. CONTRACTE PROGRAMA I RÈGIM ECONOMICOFINANCIER

ARTICLE 19. CONTRACTE PROGRAMA

19.1 Les relacions de l'IRTA amb el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural i, en general, amb el govern de la Generalitat s'articulen a través de la figura del contracte programa plurianual. Aquest instrument, que serà únic, es canalitza a través del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

19.2 L'objecte del Contracte Programa és establir els objectius operatius a cercar per l'IRTA i pels centres concertats que s'hi incloguin, durant el període corresponent, les línies i els compromisos a assolir, les activitats i els serveis que l'IRTA i els centres concertats han de dur a terme per encàrrec o a compte dels departaments afectats i especificar els indicadors de seguiment per a cada objectiu, tots ells degudament plurianualitzats.

19.3 Les finalitats del contracte programa són:

Articular les relacions i els mecanismes de coordinació entre el DAR, i en general el Govern de la Generalitat i l'IRTA. Aquesta relació es basa en l'adquisició de compromisos per les dues parts i en la rendició periòdica de comptes.

Establir, de comú acord, les línies estratègiques i els objectius generals i els mecanismes d'avaluació necessaris per garantir les finalitats assignades a l'IRTA.

Dotar l'IRTA dels mitjans necessaris per complir els seus objectius d'acord amb els compromisos adquirits.

Estabilitzar i garantir el finançament per als programes a mig termini.

Potenciar i incrementar les activitats que porten a terme els diferents grups i centres de l'IRTA.

Contribuir a una gestió eficaç de l'IRTA.

19.4 El Contracte Programa inclou les previsions econòmicofinanceres bàsiques plurianualitzades per tot el període, a fi de garantir la suficiència financera de l'IRTA.

19.5 El Contracte establirà una comissió de seguiment per avaluar, entre d'altres funcions, la consecució d'objectius i l'adaptació del finançament corresponent. El Contracte Programa determinarà la composició, les funcions i el funcionament de la comissió de seguiment la qual es constituirà durant el mes següent a la data de la seva signatura.

Així mateix, el Contracte Programa haurà de preveure els mecanismes i supòsits en què podrà ser modificat.

19.6 Anualment, i en base a les previsions del contracte programa i als ajustos corresponents, l'IRTA elabora el programa d'actuacions, d'inversions i de finançament, així com la memòria corresponent, el pressupost d'explotació i el balanç, ajustats al Pla general de comptabilitat pública. Les dotacions de capital, contingudes en el pressupost d'explotació, tenen la condició d'ampliables en funció dels recursos efectivament obtinguts.

ARTICLE 20. CONTROL DE CARÀCTER FINANCER I ECONÒMIC

El control de caràcter financer de l'IRTA té per objecte comprovar-ne el funcionament econòmic i financer i s'efectua pel procediment d'auditoria. L'auditoria ha de ser efectuada sota la direcció de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya.

ARTICLE 21. RECURSOS ECONÒMICS

L'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries compta amb els recursos econòmics següents:

a) Els rendiments i el producte de l'alienació del patrimoni propi, realitzada d'acord amb la legislació aplicable.

b) Els crèdits assignats als pressupostos de la Generalitat i els recursos derivats dels compromisos i les obligacions de servei públic o objectius d'interès social, en els termes que estableix l'article 2.2 del Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Establiment de l'empresa pública catalana i d'acord amb el Contracte Programa.

c) Les aportacions d'altres entitats públiques.

d) Les subvencions, les donacions i les aportacions de tota mena que facin a favor seu altres entitats, organismes públics o privats i particulars.

e) Ingressos procedents dels beneficis produïts per les societats filials o per les societats en les quals participa.

f) Ingressos procedents de la prestació dels seus serveis.

g) Els béns i els drets, materials i immaterials, i els fruits originats per la seva actuació empresarial, industrial o intel·lectual.

h) Els cànon, els royalty i tota mena de rendes obtingudes de les seves explotacions.

i) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits.

j) Qualsevol altra atribució patrimonial a favor seu.

ARTICLE 22. PRESSUPOST

El pressupost de l'IRTA es regeix pel que estableixen el Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya; el Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, reguladora de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i les lleis de pressupostos de la Generalitat.

ARTICLE 23. DISSOLUCIÓ I LIQUIDACIÓ

La dissolució de l'IRTA es produeix per llei, la qual ha d'establir el procediment de liquidació i la manera mitjançant la qual els òrgans de l'IRTA han de continuar exercint les seves funcions fins que la liquidació sigui total.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els departaments de l'Administració de la Generalitat, d'altres administracions, entitats i organitzacions, que tenen més d'un representant en algun dels òrgans de l'IRTA tendiran a fer efectiu el criteri de paritat de gènere entre homes i dones en la proposta de nomenament dels seus representants.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

El personal funcionari que va passar a formar part del personal de l'IRTA en el moment de la seva creació continuarà mantenint els drets i les garanties que li van ser respectats en aquell moment.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades totalment o parcialment les disposicions del mateix rang o de rang inferior en allò que s'oposin a aquesta Llei i, en concret, es deroga la Llei 23/1985, de 28 de novembre, de creació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (DOGC núm. 621, de 4.12.1985).

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

Es faculta el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei que haurà d'aprovar el Govern.

SEGONA

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ANTECEDENTS DEL PROJECTE DE LLEI

1. Text del projecte de llei.
2. Aprovació del govern en la sessió del dia 24.12.2007 (l'Oficina de Govern disposa d'aquest document).
3. Aprovació del Consell Tècnic del dia 18.12.2007.
4. Memòria prèvia de l'avantprojecte, aprovada pel Govern en la sessió del 17 de juliol de 2007.
5. Memòria que incorpora la justificació i oportunitat dels canvis que incorpora la regulació de l'avantprojecte, en relació amb la Llei 23/1985, l'impacte econòmic, la llista de disposicions afectades i la taula de vigències.
6. Publicació al DOGC de l'Edicte d'informació pública de l'avantprojecte.
7. Llistat d'entitats i organismes consultats en el tràmit d'audiència, que han participat en l'elaboració de l'avantprojecte de llei. Escrits adreçats a les esmentades entitats i organismes i documentació acreditativa de la tramesa.
8. Escrits tramesos als departaments de la Generalitat de: Innovació, Universitats i Empresa, Economia i Finances, Medi Ambient i Habitatge i Salut.
9. Escrits de sol·licitud d'informe a l'Institut Català de les Dones i al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.
10. Relació de les entitats, organismes i departaments que han presentat al·legacions i escrits presentats.
11. Informe de l'Institut Català de les Dones.
12. Informe del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.
13. Informe Jurídic.
14. Antecedent legislatiu: Llei 23/1985, de 28 de novembre, de creació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Alimentàries.

N. de la R.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

Projecte de llei de seguretat industrial

Tram. 200-00034/08

Text presentat

Reg. 19931 /Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.01.2008

A LA MESA DEL PARLAMENT

Laia Bonet Rull, secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa s'aprova l'Avantprojecte de llei de seguretat industrial i s'autoritza l'esmentat conseller perquè el presenti al Parlament.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present certificat a Barcelona, el vint-i-quatre de desembre de dos mil set.

Barcelona, 24 de desembre de 2007

Laia Bonet Rull

Secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya

PROJECTE DE LLEI DE SEGURETAT INDUSTRIAL

PREÀMBUL

En les societats desenvolupades s'utilitzen permanentment, tant per a la producció com per al consum, una gran quantitat d'elements tècnics: ascensors, grues, instal·lacions i aparells elèctrics, instal·lacions i aparells de gas, calderes de vapor, instal·lacions de calefacció i de fred, vehicles, màquines diverses, etc. La població, que és usuària d'una gran varietat de productes industrials, sovint ha de compartir el territori amb nuclis d'activitat industrial concentrada. Això configura un paisatge propi de la societat tecnològica, que avui evoluciona cap a la societat de la informació.

Però tot aquest conjunt d'activitats, instal·lacions i productes, a banda de proporcionar riquesa i ésser útil, també pot esdevenir una font de risc. La seguretat industrial s'ocupa de prevenir els accidents i de limitar les conseqüències que poden tenir si es produeixen. L'essència de la política pública de la seguretat industrial és organitzar aquest sistema de prevenció i mitigació.

En el sistema de gestió de la seguretat industrial intervenen molts agents amb funcions diferents: uns projecten instal·lacions, dissenyen productes i els materialitzen, sigui en un procés de fabricació o bé en un procés de muntatge o instal·lació; altres els mantenen en condicions adequades al llarg de llur vida útil, els usen i gestionen que se'n comuniqui el risc; altres elaboren normes jurídiques o tècniques en matèria de seguretat industrial, i altres acrediten la competència tècnica dels

operadors, inspeccionen les instal·lacions, els vehicles i els productes industrials, i sancionen els incompliments de la normativa aplicable. Si cadascun dels agents fa la seva activitat d'una manera efectiva i eficient, la cadena de valor de la seguretat industrial obté una utilitat màxima amb un risc mínim, d'acord amb les condicions tecnològiques i socials de cada moment.

Un dels agents que participen d'aquest sistema de gestió de seguretat industrial són les entitats que fan les inspeccions de les instal·lacions, els aparells i els vehicles, tant a l'origen o prèviament a la seva posada en funcionament, com periòdicament al llarg de llur vida útil. A Catalunya, durant aproximadament els darrers vint anys, aquests serveis s'han prestat en règim de concessió. Es considera convenient, però, que un cop finalitzada la vigència de les concessions, aquestes activitats se sotmetin a un règim que permeti una major llibertat d'elecció a les persones usuàries sense oblidar que l'objectiu bàsic és millorar la qualitat dels serveis i vetllar per la seguretat.

En aquest sentit, i pel que fa als vehicles, tant la Directiva 1996/96/CE com la doctrina jurisprudencial establerta pel Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees i el Tribunal Suprem posen de relleu el caràcter de funció pública del servei d'inspecció tècnica de vehicles, el qual no es pot deixar del tot a les eventualitats del mercat. Això s'ha tingut present a l'hora de regular, en aquesta llei, el règim jurídic d'aquestes activitats, especialment l'autorització que ha de servir de títol habilitant, per a la qual cal establir els requisits necessaris per a garantir el valor públic de la seguretat i una bona prestació del servei.

És imprescindible tenir en consideració les característiques del mercat i dels serveis d'inspecció. En primer lloc i en general, aquests serveis no es demanen voluntàriament, sinó només perquè són imposats per les disposicions legals vigents en matèria de seguretat industrial. Les conseqüències d'un accident poden desbordar les persones titulars de les fonts de risc, afectar terceres persones que no han intervingut en la decisió preventiva i, en determinades circumstàncies, el nombre de persones afectades pot ser molt elevat: això justifica que siguin serveis de caràcter obligatori. En segon lloc, les persones que demanen aquests serveis sovint no tenen la capacitat d'avaluar-ne la qualitat. Tot això obliga l'Administració que ha de garantir la seguretat industrial a intervenir-hi molt activament, de manera que la competència entre els operadors no afecti la qualitat de les inspeccions.

La Generalitat, per a preservar el valor públic de la seguretat, ha de propiciar que aquests serveis es desenvolupin en tots els àmbits reglamentaris de la seguretat industrial i en tot el territori de Catalunya. Una de les seves responsabilitats és la prestació subsidiària en el cas de manca o fallada d'iniciativa privada, per tal de garantir la universalitat del servei.

L'objecte de la Llei de seguretat industrial és regular, dins l'àmbit de les competències de la Generalitat, la seguretat industrial en el territori de Catalunya, incloent-hi la vigilància del mercat en aquesta matèria.

Aquesta llei regula en un únic text tota la matèria de seguretat industrial establerta fins ara en diverses normes, entre la qual hi ha el règim jurídic dels operadors que actuen en matèria de seguretat industrial (els organismes de control i els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles).

Aquesta llei es fonamenta en les competències exclusives que la Generalitat té en matèria d'indústria, d'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'autonomia, i respecta, al mateix temps, la competència que l'article 149.1.21 de la Constitució reconeix a l'Estat en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.

Aquesta llei té en compte el canvi substancial que l'aprovació de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, mitjançant la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol ha suposat en el règim competencial de la seguretat industrial. En efecte, la regulació normativa de la seguretat industrial ha passat de ser, en l'anterior Estatut, un subsistema d'un sistema estatal, on la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'indústria estava mediatitzada per la referència a «sense perjudici d'allò que determinin les normes de l'Estat per raons de seguretat, sanitàries o d'interès militar», a esdevenir una competència íntegra i exclusiva amb l'abast atorgat a les competències exclusives per l'article 110, que afirma que «corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentaria i la funció executiva», afirmant també, l'esmentat precepte estatutari, que «correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions» i que «el dret català, en matèria de competències exclusives de la Generalitat, és el dret aplicable en el seu territori amb preferència sobre qualsevol altre».

També recull la competència que la sentència del Tribunal Constitucional 332/2005, del 15 de desembre, ha reconegut a favor de la Generalitat en matèria d'inspecció tècnica de vehicles i les sentències de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Suprem de 3 i 4 d'octubre de 2006.

Els antecedents d'aquesta llei dins de l'àmbit de la seguretat industrial i el control reglamentari, d'acord amb les competències exclusives de la Generalitat en aquesta matèria, són l'Ordre del 17 de març de 1986, per la qual es regula la concessió de les tasques d'inspecció i control reglamentari en l'àmbit de la seguretat, qualitat i normativa industrial, modificada per l'Ordre del 7 d'abril de 1986; la Llei 13/1987, del 9 de juliol, de seguretat de les instal·lacions industrials i la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial.

Els antecedents en l'àmbit del servei d'inspecció tècnica de vehicles són el Decret 54/1982, del 4 de març, pel qual es regula la xarxa d'estacions de reconeixement de vehicles automòbils a Catalunya; l'Ordre del 21 de juny de 1982, per la qual s'aprova el Reglament sobre organització i règim jurídic del Servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles a Catalunya, modificada per l'Ordre del 9 de juliol de 1982 i l'Ordre del 28 de desembre de 1999; el Decret 186/1986 de 9 de juny, pel qual es regula

l'ampliació de la xarxa de reconeixement de vehicles de Catalunya; el Decret 361/2001, de 18 de desembre, pel qual es regula el funcionament i activitats a desenvolupar per les estacions d'inspecció tècnica de vehicles i la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial.

La Generalitat, dins el marc legal, també ha de definir uns models de gestió que facin possible una actuació harmonitzada i uns serveis eficients i de qualitat.

Atès que la llei estableix un model d'autorització administrativa per a gestionar la inspecció i el control reglamentari de les instal·lacions i també el servei d'inspecció tècnica de vehicles, la funció de supervisió i control del sistema ha d'ésser molt efectiva per a garantir que es mantinguin les condicions d'una competència efectiva entre els operadors i, al mateix temps, assegurar que aquesta competència no afecti la qualitat del servei d'inspecció. Per a aconseguir aquest objectiu i poder gestionar l'ampli ventall de funcions que té la Generalitat en matèria de seguretat industrial, aquesta llei crea l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

L'Agència Catalana de Seguretat Industrial ha de permetre que l'actuació de la Generalitat en aquest àmbit sigui més flexible i eficient i que els resultats de la seva gestió puguin ser també més visibles i transparents. Així mateix, ha de donar la certesa i l'estabilitat necessàries als agents que operin en aquest sector, i ha d'agilitar l'adaptació progressiva de la gestió de la seguretat industrial a la societat de la informació. També ha de garantir la prestació subsidiària en el cas de manca o fallada d'iniciativa privada, per a permetre la universalitat del servei.

La seguretat de les activitats que poden produir accidents greus i les limitacions urbanístiques a l'entorn dels establiments industrials en què es produeixen aquestes activitats són regulades per la Directiva 1996/82/CE, del 9 de desembre. El Reial decret 1254/1999, del 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses, transposa la dita directiva a l'ordenament jurídic de l'Estat. Aquest reial decret estableix que les autoritats competents han de prendre mesures en la planificació del territori al voltant dels establiments amb aquestes característiques, i fixa uns terminis per a aplicar aquesta norma. En aquesta llei es concreta el compliment de la dita directiva.

La Llei de seguretat industrial és la primera que regula totes les competències de la Generalitat en aquesta matèria, entre les quals cal destacar, d'una banda, l'aplicació dels models regulats per l'Administració europea, la de l'Estat i la de Catalunya per a controlar els riscos i aconseguir un nivell de seguretat raonable dels productes industrials no alimentaris afectats per la legislació tècnica.

La Llei s'estructura en cinc títols, sis disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El títol primer determina l'objecte, l'àmbit d'aplicació i el caràcter concurrent d'aquesta llei; defineix els ter-

mes essencials, i estableix les condicions generals de la seguretat industrial i la responsabilitat dels agents.

El títol segon estableix els principis generals per a l'exercici de les activitats industrials que poden produir accidents greus, i habilita el Govern perquè fixi els valors de risc acceptable, estableixi els criteris per a determinar les distàncies mínimes de seguretat entre els establiments en què es desenvolupen aquestes activitats i els elements vulnerables, i també el procediment d'adaptació total o parcial dels establiments existents a aquests paràmetres una vegada concretats.

El títol tercer crea i regula l'Agència Catalana de Seguretat Industrial. L'Agència es configura com l'organisme que exerceix les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial. És una entitat de dret públic sotmesa al dret privat, excepte per a determinades funcions en què actua com a poder públic.

El títol quart estableix el règim regulador dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial. Se substitueix el règim de concessió per un règim d'autorització administrativa i, es determinen les funcions, requisits i obligacions que corresponen i que han de complir els esmentats operadors.

El títol cinquè regula el control de l'Administració de la seguretat industrial. Determina la potestat inspectora i la sancionadora en matèria de seguretat industrial, tipifica les infraccions i estableix el règim sancionador corresponent.

Les disposicions addicionals regulen el règim d'autorització dels operadors de la inspecció habilitats, l'eficàcia dels actes dictats a l'empara del Decret 361/2001 de 18 de juliol, l'accés dels nous operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial a les dades dels registres, la cooperació i la coordinació amb l'autoritat laboral, la determinació com a recurs econòmic de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial dels ingressos obtinguts per la finalització dels contractes concessionals i de l'execució de les fiances constituïdes pels concessionaris i també l'ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

Les disposicions transitòries primera i segona regulen la l'eficàcia, extinció i transferència de l'habilitació dels operadors de la inspecció establerta amb caràcter excepcional i transitori per l'article 2 de la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial.

La disposició transitòria tercera faculta el departament competent en matèria de seguretat industrial per a l'exercici de les funcions atribuïdes a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial fins que no es compleixin els requisits establerts per l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

La disposició transitòria quarta regula el procés de reassignació del personal que ocupin llocs de treball en serveis que s'integrin en l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

La disposició transitòria cinquena regula l'aplicació dels reglaments tècnics de seguretat industrial.

La disposició transitòria sisena regula la comunicació d'accidents en les instal·lacions industrials.

Les disposicions finals, d'una banda, estableixen una redacció nova per a la determinació d'algunes de les taxes relatives a la seguretat industrial que estableix la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de Catalunya, per a fer més clars els elements essencials d'aquests tributs. I, d'altra banda, com a conseqüència del nou règim jurídic dels operadors en matèria de seguretat industrial que recull aquesta llei, crea tributs nous en aquest àmbit.

Aquesta llei, d'acord amb el que disposa l'article 2.1.a primer de la Llei 7/2005, del 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, ha estat objecte del dictamen preceptiu corresponent.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE

1. L'objecte d'aquesta llei és la regulació, dins l'àmbit de competències de la Generalitat, de la seguretat industrial en el territori de Catalunya, incloent-hi la vigilància del mercat en aquesta matèria.

2. La seguretat industrial és un servei públic d'interès general que té per objecte prevenir i limitar els riscos industrials a un nivell socialment acceptable i mitigar les conseqüències si es produeixen accidents que puguin causar danys o perjudicis a les persones, els béns o el medi ambient com a resultat de l'activitat industrial; de la utilització, el funcionament i el manteniment de les instal·lacions industrials, i de la producció, l'ús, el consum, l'emmagatzematge o el rebuig dels productes industrials.

3. Als efectes d'aquesta llei, s'inclou dins l'àmbit de la seguretat industrial el règim de la inspecció tècnica de vehicles i llurs components o accessoris.

4. De conformitat amb els apartats 1, 2 i 3, aquesta llei regula:

- a) El règim de seguretat de les activitats, les instal·lacions i els productes industrials.
- b) El règim de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin determinades substàncies perilloses.
- c) L'Agència Catalana de Seguretat Industrial, com a organisme que exerceix les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial.
- d) El règim d'actuació i autorització dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.

ARTICLE 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ

Aquesta llei és aplicable, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, a les activitats, les instal·lacions i els productes industrials, incloent-hi els vehicles automòbils, per llur condició de fonts de risc que poden produir, com a conseqüència d'un accident, els danys o perjudicis a les persones, els béns o el medi ambient a què fa referència l'article 1.2.

ARTICLE 3. APLICACIÓ CONCURRENT D'AQUESTA LLEI

1. Aquesta llei és aplicable sens perjudici de les altres normes sectorials que tinguin per objecte la regulació d'activitats, instal·lacions i productes industrials que també siguin objecte d'aquesta llei.

2. Les activitats i instal·lacions industrials de titularitat de les empreses de generació, transport o distribució d'energia que tenen la finalitat de generar, transportar, transformar o distribuir energia, es regeixen, en matèria de seguretat industrial, pel que disposa aquesta llei i, en matèria de planificació, garantia i qualitat de servei, per llur normativa específica. Per aquestes activitats i instal·lacions, correspon a l'òrgan o organisme de la Generalitat competent en matèria d'energia l'exercici de les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial.

3. Les activitats relacionades amb la prevenció de riscos laborals, la defensa i la protecció de les persones consumidores i usuàries, la protecció civil i la prevenció i l'extinció d'incendis, els productes industrials alimentaris i els productes i especialitats farmacèutiques, així com, el règim de responsabilitat ambiental, es regeixen pel que disposa llur normativa específica.

4. Els departaments competents en matèries objecte de l'aplicació concurrent d'aquesta llei, han de vetllar perquè es produeixi una coordinació eficient de les seves actuacions amb l'objecte d'assegurar un tractament el més integrat possible del risc industrial.

ARTICLE 4. DEFINICIONS

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) Activitat industrial: qualsevol operació o tasca orientada a fabricar, reparar, mantenir, transformar o reciclar productes industrials; envasar i embalar aquests productes, i aprofitar-ne, recuperar-ne i eliminar-ne els residus o els subproductes, independentment de la naturalesa dels recursos i els processos tècnics utilitzats.

b) Instal·lació industrial: el conjunt d'aparells, equips, elements i components associats a l'activitat industrial i el que, encara que no hi estigui associat, pugui comportar un risc industrial per a les persones, els béns o el medi ambient. S'entén també per instal·lació industrial la que té la finalitat de generar, transportar, transformar, distribuir o consumir energia.

c) Producte industrial: qualsevol manufactura o producte transformat o semitractat de caràcter mòble, fins i tot en el cas que estigui incorporat en un altre bé mòble o immòble, i totes les parts que el componen, com són les matèries primeres, les substàncies, els components i els productes semiacabats.

d) Establiment industrial: tota la zona en què s'exerceix una activitat industrial, incloent-hi les infraestructures i les instal·lacions que té incorporades.

e) Establiment industrial en què es pot produir accidents greus: els establiments industrials que, com a conseqüència de la presència de determinades substàncies perilloses, són objecte de la Directiva 1996/82/CE, del 9 de desembre, i les seves modificacions.

f) Reglament tècnic: el conjunt d'especificacions tècniques relatives a les activitats, instal·lacions i productes industrials, que s'han d'establir amb caràcter obligatori per mitjà d'una disposició legal.

g) Norma tècnica: l'especificació tècnica de caràcter voluntari relativa a les activitats, instal·lacions i productes, que un organisme de normalització pot establir i publicar.

h) Titular d'un establiment industrial o titular d'una instal·lació industrial: la persona física o jurídica que explota o posseeix un establiment o una instal·lació industrial per mitjà de qualsevol títol admès en dret, o qualsevol altra persona que tingui un poder econòmic determinant amb relació al funcionament tècnic de l'establiment o la instal·lació.

i) Control reglamentari de la seguretat industrial: el conjunt d'actuacions dirigides a verificar que les activitats, les instal·lacions i els productes industrials compleixen els reglaments tècnics de seguretat industrial i les altres disposicions aplicables per a garantir la seguretat industrial.

j) Vigilància del mercat: el conjunt d'actuacions dirigides a verificar que els productes industrials que hi ha en el mercat compleixen les exigències de seguretat industrial aplicables.

k) Operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial: els organismes de control i els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles autoritzats per a actuar a Catalunya.

l) Risc industrial: la probabilitat que els establiments, les instal·lacions o els productes industrials produeixin un efecte danyós específic en un període de temps determinat com a conseqüència de llurs característiques o propietats mecàniques, químiques, elèctriques o radioactives.

m) Risc industrial acceptable: el nivell màxim de risc que els reglaments tècnics de seguretat industrial de caràcter obligatori han de limitar tenint en compte tots els factors històricament variables de caràcter tecnològic, social i econòmic que hi intervenen.

ARTICLE 5. CONDICIONS GENERALS DE LA SEGURETAT INDUSTRIAL

1. Les activitats, les instal·lacions i els productes industrials han d'ésser projectats, fabricats, instal·lats, utilitzats i mantinguts de manera que no comprometin, més enllà del risc industrial acceptable, la seguretat de les persones, els béns o el medi ambient.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén que les activitats, les instal·lacions i els productes industrials compleixen el que disposa l'apartat 1 si les activitats són desenvolupades i les instal·lacions i els productes són utilitzats d'acord amb la finalitat i l'ús que els són propis, i si compleixen les condicions següents:

a) Haver estat projectats, fabricats, instal·lats, utilitzats, mantinguts i inspeccionats d'acord amb la legislació vigent, i complir les instruccions i els protocols establerts per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

b) Complir les condicions establertes per l'autorització o la llicència, si són preceptives.

c) Adoptar, en el cas de manca de legislació aplicable o d'instruccions específiques o protocols, les mesures per a prevenir els accidents i limitar-ne les conseqüències d'acord amb les normes tècniques amb prestigi reconegut i les bones pràctiques professionals generalment acceptades.

ARTICLE 6. RESPONSABILITAT DELS AGENTS

1. Els agents que intervenen en la seguretat industrial tenen les responsabilitats que estableix la normativa vigent, entre les quals hi ha d'haver, com a mínim, les següents:

a) Les persones titulars de les activitats, les instal·lacions o els productes industrials són responsables de disposar de les autoritzacions, llicències, inscripcions o registres que siguin preceptius, que aquells s'usin i es mantinguin adequadament d'acord amb les condicions de seguretat legalment exigibles i que es facin les inspeccions periòdiques que estableix la normativa vigent.

b) Els tècnics competents autors del projecte de l'activitat, la instal·lació o el producte industrial o de la seva modificació són els responsables que el projecte s'adapti a les condicions de seguretat legalment exigibles.

c) Els tècnics competents directors de l'execució del projecte de l'obra o la instal·lació, incloent la seva modificació, que han d'emetre el certificat corresponent si és preceptiu, són els responsables d'adaptar l'obra o la instal·lació al projecte i d'adoptar les mesures i complir les condicions de seguretat legalment exigibles en la materialització del projecte. Si aquests tècnics presten els serveis per a una empresa, aquesta n'és subsidiàriament responsable.

d) Les persones professionals i les empreses que intervenen en la instal·lació, la reparació, el manteniment i l'operació d'instal·lacions i productes industrials són responsables de disposar de les autoritzacions que siguin preceptives, de complir les condicions de seguretat industrial legalment exigibles, les normes tècniques amb prestigi reconegut, les bones pràctiques professionals generalment acceptades i els requisits i obligacions corresponents a la seva autorització. Quan es tracti de professionals, les empreses pels quals presten llurs serveis, en són subsidiàriament responsables.

e) Les empreses de subministrament d'energia elèctrica, gasos o líquids combustibles i, en general, les de qualsevol producte o servei, el consum dels quals precisi d'instal·lacions o de productes sotmesos a reglaments tècnics de seguretat industrial, són responsables de subministrar els seus productes o serveis, únicament si les esmentades instal·lacions o productes disposen de les autoritzacions, llicències, inscripcions o registres que siguin preceptives.

f) Qui fabrica o importa productes industrials és responsable de posar en el mercat únicament productes segurs, d'acord amb el que estableix la legislació específica aplicable, les normes tècniques amb prestigi re-

conegut i les bones pràctiques professionals generalment acceptades.

g) Els tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components són responsables de disposar de les autoritzacions que siguin preceptives, d'instalar i utilitzar, en les reparacions que realitzin, únicament peces, elements i conjunts permesos per la normativa aplicable i de complir els requisits i obligacions corresponents a la seva autorització.

h) Els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, són responsables de disposar de les autoritzacions que siguin preceptives, de desenvolupar aquesta funció d'acord amb les condicions requerides per a la seva autorització i també de seguir les instruccions i els protocols que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

i) El personal inspector dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, és responsable de realitzar les seves funcions d'avaluació de conformitat d'acord amb els reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables, les instruccions i els protocols que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat i de complir els requisits i obligacions corresponents a la seva autorització. Els operadors de la inspecció pels quals presten llurs serveis, en són subsidiàriament responsables.

j) Aquelles altres entitats que fan activitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació de conformitat, avaluació de riscos, auditoria o formació en matèria de seguretat industrial, són responsables de disposar de les autoritzacions que siguin preceptives, de desenvolupar aquesta funció d'acord amb les condicions requerides per a la seva autorització i també de seguir les instruccions i els protocols que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

2. Els agents que intervenen en la seguretat industrial han de col·laborar amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i facilitar a aquesta la informació sobre la pròpia activitat que sigui rellevant per a l'adequat desenvolupament de llurs funcions a l'objecte de garantir les finalitats preventives establertes a l'article 1.

3. El Govern ha de desenvolupar per decret els requisits, obligacions i procediments d'autorització dels agents quan així sigui preceptiu, així com, si s'escau, el règim de responsabilitats que estableix l'apartat 1.

TÍTOL II. DE LA SEGURETAT DE LES ACTIVITATS QUE PODEN PRODUIR ACCIDENTS GREUS I DE LES LIMITACIONS URBANÍSTIQUES AL SEU ENTORN

ARTICLE 7. RÈGIM JURÍDIC DE LES ACTIVITATS QUE PODEN PRODUIR ACCIDENTS GREUS

Als establiments industrials en què es poden produir accidents greus com a conseqüència de la presència de determinades substàncies perilloses definits a l'article 4 e), els és aplicable la normativa de transposició i desenvolupament de la Directiva 1996/82/CE, del 9 de desembre, i les seves modificacions.

ARTICLE 8. PLANEJAMENT URBANÍSTIC I PREVENCIÓ DE RISCS INDUSTRIALS

1. El planejament urbanístic ha de preservar de la urbanització i de l'edificació d'elements vulnerables les zones de risc industrial superior a l'acceptable d'acord amb el que estableix l'article 9 a), llevat del cas de les obres que tinguin per finalitat la prevenció i la protecció d'aquest risc, en els termes que estableix la normativa d'urbanisme.

2. L'ordenació de la implantació i la distribució dels usos en el territori per part del planejament urbanístic, ha de respectar les distàncies de seguretat, fixades d'acord amb el que estableix l'article 9 c), entre els establiments industrials en què es poden produir accidents greus i les zones d'habitatge permanent, les zones de concurrència pública, les zones d'interès natural i, en general, els elements que es defineixin com a vulnerables, d'acord amb el que estableix l'article 9 b).

3. Simultàniament al tràmit d'informació pública d'un pla urbanístic les determinacions del qual permetin la implantació d'establiments industrials en què es poden produir accidents greus o afectin els voltants d'aquests establiments ja existents, s'ha de sol·licitar un informe preceptiu a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, que serà vinculant quan així ho estableixi la normativa d'aplicació. A tal efecte, l'Agència pot requerir de totes les persones titulars dels esmentats establiments la presentació d'una anàlisi quantitativa de risc realitzada d'acord amb les instruccions que aquesta estableixi.

4. També es requereix un informe previ de caràcter preceptiu i vinculant de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en relació tant amb la implantació de nous establiments industrials en què es poden produir accidents greus com amb la realització de canvis o modificacions substancials en els existents. A tal efecte, les persones titulars dels esmentats establiments han de presentar a l'Agència una anàlisi quantitativa de risc realitzada d'acord amb les instruccions que aquesta estableixi.

5. Les persones titulars dels establiments industrials existents en què es poden produir accidents greus han de presentar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial una anàlisi quantitativa de risc realitzada en els terminis i d'acord amb les instruccions que aquesta estableixi.

ARTICLE 9. RISC INDUSTRIAL ACCEPTABLE I CONDICIONS DE SEGURETAT INDUSTRIAL

Als efectes del que estableixen els articles 7 i 8, el Govern ha de fixar per decret:

- El valor o els valors de risc industrial acceptable.
- Els elements vulnerables a què fa referència l'article 8.1 a l'efecte del que estableix aquesta llei.
- Els criteris per determinar les distàncies mínimes de seguretat a què fa referència l'article 8.1.
- El procediment d'adaptació, total o parcial, dels establiments existents a les condicions a què fan referència els apartats a), b) i c).

TÍTOL III. DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 10. L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

1. Es crea l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, que és l'organisme que exerceix les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial.

2. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial és una entitat de dret públic de la Generalitat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions, l'activitat de la qual s'ajusta amb caràcter general a les normes de dret privat aplicables en cada cas, llevat dels actes que impliquin l'exercici de potestats públiques, que han d'ésser regulats pel dret administratiu. Se sotmet al dret públic en les relacions amb el departament al qual és adscrita i en l'organització i el funcionament dels seus òrgans col·legiats.

3. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial es regeix per aquesta llei; el text refós de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 31 de desembre; els seus estatuts, i les altres lleis i disposicions que siguin aplicables.

4. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial té autonomia funcional i de gestió, i és adscrita al departament competent en matèria de seguretat industrial, el qual exerceix el control d'eficàcia i eficiència sobre la seva activitat.

5. Correspon al Govern de la Generalitat d'aprovar per decret els estatuts de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, a proposta del conseller o consellera del departament al qual és adscrita, els quals han de desenvolupar l'organització i el règim jurídic de l'Agència i n'han de fixar les normes de funcionament.

ARTICLE 11. FUNCIONS

L'Agència Catalana de Seguretat Industrial té les funcions següents:

a) Executar la política i exercir les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial d'acord amb les directrius del departament competent.

b) Fomentar la seguretat industrial, difondre els valors i la cultura pròpies de la prevenció de riscos industrials i promoure la creació i difusió del coneixement en aquest àmbit.

c) Establir, sense perjudici del que estableix l'article 3.3, les mesures i els recursos necessaris per poder comptar amb un sistema de prevenció i limitació a un nivell socialment acceptable del risc industrial i de mitigació de les conseqüències si es produeixen accidents.

d) Facilitar a les persones titulars, tècnics competents, persones professionals, empreses i, en general, a tots els agents esmentats a l'article 6 i que formen part de la cadena de valor de la seguretat el compliment de les seves funcions i obligacions per assegurar i millorar les

condicions de seguretat de les activitats, instal·lacions i productes industrials.

e) Proposar al departament al qual és adscrita l'aprovació de disposicions en matèria de seguretat industrial.

f) Exercir la vigilància, el control i la presa de mesures correctores pertinents sobre els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial per a garantir un nivell de qualitat adequat de llurs serveis i el manteniment d'un règim de competència efectiva entre ells.

g) Assegurar la universalitat del servei d'inspecció per mitjà de la prestació subsidiària quan sigui necessari per manca o fallada d'iniciativa privada. En aquest cas, l'Agència Catalana de Seguretat Industrial pot fer el dit servei d'una manera directa, per mitjà de la participació en societats d'economia mixta, en qualsevol altre forma admesa en dret o bé encarregar-lo a un operador de la inspecció.

h) Les funcions que, per la seva naturalesa, li encomani el departament competent en matèria de seguretat industrial o el Govern.

ARTICLE 12. CONTRACTE DE GESTIÓ

Les relacions de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial amb el departament al qual és adscrita s'articulen per mitjà d'un contracte de gestió, que té caràcter temporal i que ha d'incloure, com a mínim: la definició dels objectius que ha d'assolir; els recursos personals, materials i econòmics de què disposa; els resultats que preveu d'obtenir, i els instruments de seguiment i control a què ha d'ésser sotmesa llur activitat.

ARTICLE 13. ACTIVITATS

1. Per a l'exercici de les competències de la Generalitat en matèria de seguretat industrial i per al compliment de llurs funcions, li correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial la realització de les següents activitats:

a) Atorgar les autoritzacions dels organismes de control i els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

b) Controlar l'activitat dels organismes de control i els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles.

c) Aprovar les instruccions i els protocols d'actuació per als operadors de la inspecció de seguretat industrial, d'acord amb la normativa aplicable.

d) Resoldre les manifestacions de disconformitat de les persones interessades davant les inspeccions que facin els operadors.

e) Atorgar les autoritzacions d'aquelles altres entitats que fan activitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació, auditoria o formació en matèria de seguretat industrial quan així sigui preceptiu, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les. Controlar la seva activitat i aprovar les instruccions i els protocols d'actuació corresponents d'acord amb la normativa aplicable.

f) Atorgar les autoritzacions de les persones físiques o jurídiques que intervenen en la instal·lació, la repara-

ció, el manteniment i l'operació d'instal·lacions i de productes industrials quan així sigui preceptiu, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les. Controlar la seva activitat i aprovar les instruccions i els protocols d'actuació corresponents d'acord amb la normativa aplicable.

g) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat amb relació a la seguretat industrial en general i, més en concret, el control dels riscos inherents als accidents greus que són conseqüència de la presència de substàncies perilloses.

h) Emetre, d'acord amb l'article 8.2, i en referència als establiments industrials en què es poden produir accidents greus, un informe previ, tant en el cas de la implantació de nous establiments, com en la realització de canvis o modificacions substancials en els existents i també, en relació amb l'aprovació d'instruments de planejament urbanístic als voltants d'aquests establiments.

i) Exercir la potestat de control de l'Administració i la potestat sancionadora en matèria de seguretat industrial que li assigna aquesta llei o les altres normes aplicables.

j) Rebre la documentació establerta per a posar en funcionament les noves instal·lacions en els casos que així es determini per la normativa d'aplicació o autoritzar altres entitats a rebre-la i també elaborar el document que habilita la persona titular de les dites instal·lacions a posar-les en funcionament, o bé, si escau, autoritzar altres entitats a elaborar-lo.

k) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat en matèria de control metrològic, i més en concret, les d'atorgar, i també, si escau, revocar o suspendre les autoritzacions dels organismes que fan activitats de control i verificació metrològica i controlar les seves actuacions d'acord amb el que estableix la normativa aplicable.

l) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat en matèria de contrastació de metalls preciosos, i més en concret, les d'atorgar, i també, si escau, revocar o suspendre les autoritzacions dels laboratoris de contrastació i controlar les seves actuacions d'acord amb el que estableix la normativa aplicable.

m) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat en matèria de certificació de la conformitat dels productes industrials fabricats a Catalunya o importats per persones físiques o jurídiques amb seu social a Catalunya, subjectes a reglaments tècnics de seguretat d'àmbit estatal.

n) Exercir les competències que corresponen a la Generalitat en matèria de vigilància del mercat, sens perjudici de l'exercici de les competències que té atribuïdes l'Agència Catalana del Consum amb relació als productes industrials destinats a les persones consumidores.

o) Administrar els béns que hagin revertit a la Generalitat com a conseqüència del finiment de les concessions administratives anteriors i subscriure contractes amb organismes de control o titulars de les estacions

d'inspecció tècnica de vehicles perquè aquests puguin utilitzar els dits béns en llur activitat.

p) Establir acords, convenis i contractes amb institucions públiques o privades per a complir adequadament les seves funcions.

q) Qualsevol altra activitat de l'Administració que tingui la Generalitat en matèria de seguretat industrial i no hagi estat assignada legalment a un altre òrgan o organisme administratiu.

2. Per a la informació, recepció de documentació, registre, tramitació d'expedients i, si s'escau, resolució i seguiment dels procediments administratius corresponents a l'exercici de llurs funcions, l'Agència Catalana de Seguretat Industrial ha d'establir un protocol de col·laboració amb l'òrgan o organisme de la Generalitat que tingui com a finalitat la d'actuar com a oficina de gestió unificada per facilitar i simplificar a les persones titulars, a les persones professionals i a les empreses el compliment dels tràmits, obligacions i gestions administratives derivades de la normativa aplicable en matèria de seguretat industrial.

3. En relació a les activitats i instal·lacions industrials esmentades a l'apartat 2 de l'article 3, l'òrgan o organisme de la Generalitat competent en matèria d'energia ha d'establir un protocol de col·laboració amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial amb la finalitat de:

a) Assegurar un model integrat de gestió de la seguretat industrial.

b) Garantir l'adequada coordinació i delimitació de les respectives actuacions en l'àmbit de llurs competències.

c) Assegurar l'aplicació de requeriments únics de seguretat i de criteris únics d'inspecció en relació als reglaments tècnics de seguretat industrial comuns.

d) Establir els procediments administratius que garanteixin llur actuació coordinada en l'exercici del control de l'Administració regulat al títol cinquè.

Així mateix, en aquest protocol, l'esmentat òrgan o organisme competent en matèria d'energia pot encarregar, per motius d'eficiència operativa i d'optimització de recursos, a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, la realització de determinades activitats que són de llur competència.

4. En relació a les autoritzacions de les persones físiques que intervenen en la instal·lació, la reparació, el manteniment i l'operació d'instal·lacions i de productes industrials quan així sigui preceptiu a què fa referència la lletra f) de l'apartat 1, l'Agència Catalana de Seguretat Industrial pot establir, amb els departaments competents en matèria de formació professional, acords específics de, reconeixement de titulacions i de sistemes d'acreditació de competències professionals.

5. Les activitats a què fan referència les lletres g) i h) de l'apartat 1 s'entenen sens perjudici de les competències atribuïdes al departament competent en matèria de protecció civil.

CAPÍTOL II. ORGANITZACIÓ

ARTICLE 14. ÒRGANS DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGU-
RETAT INDUSTRIAL

1. Els òrgans de govern de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial són el Consell Rector i la Direcció.
2. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial és assistida pel Consell Assessor, que n'és l'òrgan d'orientació i consulta.
3. L'organització i el funcionament dels òrgans de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial són regulats per aquesta llei, els seus estatuts i les altres lleis i disposicions que li siguin aplicables.

ARTICLE 15. EL CONSELL RECTOR

1. El Consell Rector és el màxim òrgan de govern de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

2. El Consell Rector és integrat per:

- a) El president o presidenta, que és el conseller o consellera titular del departament competent en matèria de seguretat industrial.
- b) Un vicepresident o vicepresidenta, amb rang mínim de director o directora general, nomenat i separat pel Govern de la Generalitat a proposta del conseller o consellera titular del departament competent en matèria de seguretat industrial, que ha d'auxiliar el president o presidenta i substituir-lo en cas d'absència o malaltia.
- c) Quatre vocals, amb rang mínim de director o directora general, en representació del departament competent en matèria de seguretat industrial.
- d) Dos vocals, amb rang mínim de director o directora general, en representació del departament competent en matèria d'energia.
- e) Set vocals de l'Administració de la Generalitat, amb rang mínim de director o directora general: una persona en representació del departament competent en matèria de consum; una altra en representació del departament competent en matèria de protecció civil; una altra en representació del departament competent en matèria de medi ambient; una altra en representació del departament competent en matèria de qualificacions professionals; una altra en representació del departament competent en matèria d'urbanisme; una altra en representació del departament competent en matèria de salut i una altra en representació del departament competent en matèria de prevenció de riscos laborals.
- f) El director o directora de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, amb veu i sense vot.
- g) Un secretari o secretària, que és nomenat entre el personal adscrit a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, amb veu i sense vot.

3. Les persones titulars de les vocalies del Consell Rector són nomenades i separades pel Govern, a proposta del conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

4. El Consell Rector té les funcions següents:

- a) Fixar les directrius d'actuació de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- b) Aprovar la proposta de contracte de gestió.
- c) Aprovar l'avantprojecte de pla d'actuació, d'inversions i de finançament corresponent a l'exercici següent i trametre'l al conseller o consellera d'Economia i Finances, per mitjà del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableix l'article 29 del text refós de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.
- d) Aprovar l'avantprojecte de pressupost de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- e) Aprovar el balanç anual i la memòria anual, i avaluar periòdicament els plans d'actuació i llurs resultats.
- f) Aprovar els convenis de cooperació amb altres Administracions públiques.
- g) Aprovar, si s'escau, el reglament de règim interior.
- h) Convocar i adjudicar els concursos a què fan referència els articles 32 i 38.2 i l'apartat 2 de la disposició addicional primera.
- i) Exercir les funcions d'òrgan de contractació quan la quantia del contracte excedeixi de 300.000 euros.
- j) Atorgar, a proposta de la Direcció de l'Agència, les autoritzacions dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, i també revocar-les o suspendre-les, d'acord amb el que estableix aquesta llei.
- k) Exercir la potestat sancionadora pel que fa a les infraccions molt greus i acordar de suspendre o revocar les autoritzacions dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial quan sigui procedent.
- l) Aprovar la plantilla de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i el règim retributiu del seu personal.
- m) Aprovar mesures per a fomentar la seguretat industrial i difondre els valors de la prevenció de riscos industrials.

5. El Consell Rector s'ha de reunir com a mínim dos vegades a l'any.

6. Per facilitar el funcionament operatiu de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, el Consell Rector pot acordar la constitució d'un Comitè Executiu en el que pot delegar l'exercici de determinades funcions. Els estatuts de l'Agència en determinaran, si s'escau, llur composició i la periodicitat de llur reunions.

ARTICLE 16. LA DIRECCIÓ

1. La Direcció, que és l'òrgan que dirigeix l'activitat de l'Agència, ha d'actuar sota les directrius del Consell Rector.

2. La persona titular de la Direcció és nomenada i separada pel Govern de la Generalitat a proposta del conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

3. La Direcció té les funcions següents:

- a) Executar els acords del Consell Rector.
- b) Signar el contracte de gestió amb el departament al qual estigui adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- c) Elaborar anualment la proposta dels plans d'actuació, inversió i finançament, el balanç i la memòria de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, perquè els aprovi el Consell Rector.
- d) Elaborar anualment el pressupost d'explotació i d'inversions de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, perquè l'aprovi el Consell Rector.
- e) Exercir la direcció del personal de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- f) Assumir la representació legal ordinària de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, tant la judicial com l'extrajudicial.
- g) Proposar al Consell Rector les autoritzacions dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, i també llur revocació o suspensió, d'acord amb el que estableix aquesta llei.
- h) Atorgar les autoritzacions del personal inspector dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les.
- i) Atorgar les autoritzacions d'aquelles altres entitats que fan activitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació, auditoria o formació en matèria de seguretat industrial quan així sigui preceptiu, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les.
- j) Atorgar les autoritzacions de les persones físiques o jurídiques que intervenen en la instal·lació, la reparació o el manteniment d'instal·lacions industrials quan així sigui preceptiu, i també, si escau, revocar-les o suspendre-les.
- k) Aprovar les instruccions, protocols i procediments de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la prestació de l'activitat dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.
- l) Aprovar les instruccions de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la utilització dels serveis i sistemes d'informació i dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics per part dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.
- m) Aprovar el programari que implanti l'ús dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics per part de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en la seva relació amb els diferents agents de la seguretat industrial.
- n) Atorgar, i també, si escau, revocar o suspendre les autoritzacions dels organismes que fan activitats de control i verificació metrològica i dels laboratoris de contrastació de metalls preciosos.
- o) Exercir les funcions de gestió, liquidació i recaptació de les taxes i altres ingressos que corresponguin a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

- p) Exercir la potestat sancionadora pel que fa a les infraccions greus i lleus establertes per aquesta llei.
- q) Signar convenis i acords amb l'Administració de la Generalitat o altres entitats.
- r) Autoritzar l'alienació, afectació, desafectació, gravamen i, en general, disposició dels béns i els drets de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- s) Autoritzar les despeses amb càrrec a crèdits pressupostaris de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- t) Exercir les funcions pròpies d'un òrgan de contractació si la quantia del contracte no excedeix de 300.000 euros.
- u) Qualsevol altra funció de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial no atribuïda expressament a cap altre òrgan.

ARTICLE 17. EL CONSELL ASSESSOR

1. El Consell Assessor és l'òrgan d'orientació i consulta de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en el qual hi ha representats els agents públics i privats amb interessos relacionats amb la finalitat de l'Agència.
2. El Consell Assessor és integrat pels membres següents:
 - a) El president o presidenta, que és el conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
 - b) Dues persones representants de les associacions de persones consumidores i usuàries més representatives.
 - c) Quatre persones representants de les associacions empresarials més representatives en l'àmbit de la seguretat industrial.
 - d) Dues persones representants de les organitzacions sindicals de persones treballadores més representatives.
 - e) Dues persones representants de les universitats, a proposta del Consell Interuniversitari de Catalunya.
 - f) Dues persones representants de les associacions municipalistes.
 - g) Una persona representant de l'associació empresarial d'assegurances més representativa de Catalunya.
 - h) Una persona representant de les associacions de tallers de reparació de vehicles més representatives.
 - i) Una persona representant de les empreses concessionàries de vehicles automòbils.
 - j) Una persona representant del Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya.
 - k) Una persona representant del Consell de Col·legis d'Enginyers Tècnics Industrials de Catalunya.
 - l) Dues persones representants dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrials autoritzats, una dels organismes de control i l'altre dels titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles.
3. Les persones titulars de les vocalies són nomenades i separades pel conseller o consellera titular del departament.

tament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, a proposta de l'entitat que representin.

4. El Govern pot modificar per decret la composició del Consell Assessor per actualitzar la representació dels agents públics i privats amb interessos relacionats amb la finalitat de l'Agència.

5. El Consell Assessor té les funcions següents:

a) Assessorar i informar el Consell Rector en qüestions relacionades amb les finalitats de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

b) Proposar l'aprovació de disposicions i l'adopció d'acords que siguin adequats per als objectius de la seguretat industrial.

c) Informar sobre qualsevol assumpte que li demani el Govern o el conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, en l'àmbit de les funcions d'aquesta.

d) Informar sobre la proposta del contracte de gestió i l'avantprojecte de pla d'actuació, inversions i finançament.

e) Les altres funcions que li siguin encomanades d'acord amb la legislació vigent.

6. El Consell Assessor s'ha de reunir com a mínim una vegada l'any.

CAPÍTOL III. RECURSOS HUMANS, PATRIMONIALS I ECONÒMICS

ARTICLE 18. PERSONAL DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

1. El personal de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial ha d'ésser:

a) Personal funcionari de la Generalitat.

b) Personal laboral.

2. Al personal funcionari de la Agència, li és d'aplicació la normativa sobre funció pública de la Generalitat i els acords i millores que es puguin establir, amb caràcter general, per a tot el personal funcionari de la Generalitat.

3. Al personal laboral de l'Agència, li és d'aplicació el conveni col·lectiu únic vigent de personal laboral de la Generalitat, mentre no sigui negociat un conveni propi o que s'acordi per les parts legitimades l'aplicació d'una altra norma.

4. La selecció del personal de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial s'ha de fer d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, publicitat i capacitat, adoptant mesures de acció positiva dirigides a evitar qualsevol tipus de discriminació laboral entre dones i homes.

5. Els llocs de treball que comporten l'exercici de potestats públiques es reserven al personal funcionari. Es consideren, en tot cas, incloses dins les potestats públiques, les funcions i activitats corresponents al control de l'Administració de la seguretat industrial establert al títol V que inclou la potestat inspectora i la potestat sancionadora. Així mateix, per llurs especials caracte-

rístiques, determinats llocs de treball poden ser reservats també al personal funcionari de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial. La relació de llocs de treball de l'Agència ha de determinar en cada cas aquesta circumstància.

ARTICLE 19. PATRIMONI DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

1. El patrimoni de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial és integrat pels béns següents:

a) Els béns i els drets que li adscriu el Govern perquè pugui complir les seves funcions.

b) Els béns i els drets revertits com a conseqüència de la finalització de les concessions existents amb anterioritat, els quals tenen la consideració de béns patrimonials.

c) Els béns i els drets que l'Agència Catalana de Seguretat Industrial pugui adquirir per mitjà de qualsevol de les formes admeses en dret.

2. Els béns i els drets adscrits conserven la qualificació jurídica originària. L'adscripció no implica la transmissió del domini públic ni la desafectació.

3. Sens perjudici del que estableix la disposició addicional primera, la gestió del patrimoni de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial és subjecta a la legislació vigent sobre el patrimoni de la Generalitat.

ARTICLE 20. RECURSOS ECONÒMICS DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

L'Agència Catalana de Seguretat Industrial té els recursos econòmics següents:

a) Els que li assignin els pressupostos de la Generalitat, incloent-hi els derivats dels contractes de gestió.

b) Els productes, els rendiments i els increments derivats del seu patrimoni.

c) Les taxes i altres ingressos públics que li corresponguin.

d) Els preus privats que pugui percebre com a conseqüència de la seva activitat.

e) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits, si escau, d'acord amb la legislació vigent.

f) Els ingressos procedents de les sancions.

g) Les subvencions, les aportacions i les donacions que li siguin atorgades procedents d'altres Administracions, d'ens públics o de particulars.

h) Qualsevol altre recurs econòmic que li pugui correspondre d'acord amb la legislació vigent.

ARTICLE 21. PRESSUPOST

El pressupost de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial es regeix pel que estableixen el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre; el text refós de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, i les lleis de pressupostos successives de la Generalitat.

CAPÍTOL IV. EL RÈGIM JURÍDIC DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

ARTICLE 22. ACTES ADMINISTRATIUS DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

1. Els actes de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial que comporten l'exercici de potestats públiques són actes administratius. Es consideren, en tot cas, incloses dins les potestats públiques, les funcions i activitats corresponents al control de l'Administració de la seguretat industrial establert al títol V que inclou la potestat inspectora i la potestat sancionadora.

2. Els actes administratius de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial es regeixen, pel que fa al procediment amb què s'adopten, llurs efectes i llur règim de recursos i execució, per aquesta llei, les disposicions reglamentàries que la desenvolupin i la legislació reguladora del procediment administratiu aplicable a Catalunya.

3. Els actes relatius a la gestió, la liquidació i la recaptació de les taxes de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial són regulats pel que disposa aquesta llei i la normativa tributària aplicable.

4. Els actes administratius dictats per la Direcció poden ser recorreguts en alçada davant el president del Consell Rector. Els actes administratius dictats pel Consell Rector esgoten la via administrativa.

ARTICLE 23. RÈGIM DE CONTRACTACIÓ

Els contractes que subscriu l'Agència Catalana de Seguretat Industrial s'han d'ajustar al que estableix la normativa reguladora dels contractes de les Administracions públiques.

ARTICLE 24. COMPTABILITAT I CONTROL ECONÒMIC I FINANCER

1. El règim econòmic de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial és el corresponent al sector públic.

2. El control financer de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial té l'objectiu de comprovar-ne el funcionament econòmic i financer, i s'efectua per mitjà de les modalitats de control financer permanent i d'auditoria pública, d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. El control financer permanent és portat a terme per la Intervenció General de la Generalitat, i l'auditoria pública ha d'ésser efectuada directament per la Intervenció General o bé sota la direcció d'aquesta.

3. El règim de comptabilitat de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial s'ha de subjectar al pla especial que aprovi la Intervenció General de la Generalitat.

ARTICLE 25. DISSOLUCIÓ

La dissolució de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial es produeix per llei, la qual ha d'establir el procediment de liquidació i la manera com els òrgans de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial han de continuar exercint llurs funcions fins que la liquidació sigui completa.

TÍTOL IV. DEL RÈGIM JURÍDIC DELS OPERADORS DE LA INSPECCIÓ EN MATÈRIA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 26. OPERADORS DE LA INSPECCIÓ EN MATÈRIA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial:

a) Els organismes de control constituïts amb la finalitat de verificar el compliment de caràcter obligatori de les condicions de seguretat de les activitats, les instal·lacions i els productes industrials establertes pels reglaments tècnics de seguretat industrial, mitjançant activitats de certificació, assaigs, inspecció o auditoria autoritzats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la normativa reglamentària que la desenvolupi.

b) Els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles autoritzats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la normativa reglamentària que la desenvolupi.

2. Els certificats emesos pel personal inspector dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial tenen la mateixa validesa jurídica que els certificats emesos pel personal inspector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

3. Els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, llur personal de direcció i llur personal inspector han d'ésser independents de les parts involucrades. El règim d'incompatibilitats s'ha de desplegar per decret, i s'han de determinar les especificitats del dit règim amb relació a cadascun dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial.

ARTICLE 27. RÈGIM DE PRESTACIÓ DELS SERVEIS D'INSPECCIÓ

1. El règim de prestació dels serveis d'inspecció és el d'autorització administrativa.

2. El Govern ha de determinar per decret les característiques del sistema de prestació dels serveis d'inspecció, per garantir una cobertura territorial adequada, assegurar la seva qualitat i establir una competència efectiva entre els operadors.

3. Els serveis d'inspecció han d'ésser prestats directament pels operadors autoritzats d'acord amb aquesta llei. En cap cas no es pot subcontractar un tercer perquè els presti, ni parcialment ni totalment.

4. Els serveis d'inspecció han d'ésser prestats de manera exclusiva per l'operador de la inspecció autoritzat que inici les actuacions inspectores. En casos justificats, l'Agència Catalana de Seguretat Industrial pot autoritzar la finalització d'aquestes actuacions mitjançant la intervenció d'un altre operador autoritzat diferent.

ARTICLE 28. OBLIGACIONS DELS OPERADORS

1. Són obligacions dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial les següents:

a) Complir en tot moment els requisits pels quals se'ls ha atorgat l'autorització.

b) Justificar davant l'Agència Catalana de Seguretat Industrial cada cinc anys, comptadors a partir de l'atorgament de l'autorització, i mentre aquesta sigui vigent, que compleixen els requisits exigibles.

c) Complir, si s'escau, els compromisos derivats de les adjudicacions del concursos a què fan referència els articles 32 i 38.2 i l'apartat 2 de la disposició addicional primera.

d) Realitzar adequadament les funcions que els hi corresponen com a organismes de control o com a titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles establertes respectivament pels articles 30 i 36.

e) Portar a terme llur funció d'inspecció d'una manera ajustada a la realitat dels fets i amb una correcta aplicació dels reglaments tècnics de seguretat industrial, de l'altre normativa aplicable i de les instruccions, protocols i procediments establerts per a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la prestació de llur activitat.

f) Supervisar i assegurar la correcta realització de les actuacions inspectores de llur personal inspector.

g) Assegurar, en llurs actuacions, la qualitat dels serveis d'inspecció pels quals estan autoritzats.

h) Complir les instruccions, els protocols i els procediments establerts per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la prestació de llur activitat.

i) No subcontractar la prestació del servei d'inspecció i mantenir l'exclusivitat de les actuacions inspectores, d'acord amb el que estableixen els apartats 3 i 4 de l'article 27.

j) Aplicar, en la prestació de llurs serveis d'inspecció, les tarifes comunicades a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

k) Ingressar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial l'import de les taxes i altres obligacions econòmiques que els hi corresponen com a operadors de la inspecció, així com, l'import de les taxes provinents del cobrament als subjectes passius que sollicitin llurs serveis d'acord amb el que estableix la disposició final primera.

l) Utilitzar els serveis i sistemes d'informació i els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics d'acord amb les instruccions establertes per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

m) Garantir la confidencialitat de la informació que hagin pogut obtenir en el decurs de llurs actuacions, així com complir la normativa aplicable en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

n) Disposar en llurs oficines o dependències d'atenció al públic o en llurs estacions d'inspecció tècnica de vehicles de serveis d'informació i de consulta tècnica per atendre adequadament les qüestions que els hi siguin formulades.

o) Facilitar, d'acord amb l'article 6.2, a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial la informació sobre la pròpia activitat que sigui rellevant per a l'adequat des-

envolupament de llurs funcions i col·laborar amb aquesta a l'objecte de garantir les finalitats preventives establertes a l'article 1.

p) Notificar els canvis substancials de composició del seu capital social, les fusions, les absorcions o qualsevol canvi en llurs òrgans mercantils o en llurs representants legals.

q) Actualitzar anualment, d'acord amb l'increment de l'índex de preus al consum (IPC), les quanties corresponents a la pòlissa de responsabilitat civil i a la fiança a que fan referència els apartats l) i m) dels articles 31.1 i 37.1.

r) Adaptar-se a les obligacions per als operadors que la normativa estableixi amb posterioritat a l'autorització.

2. Les obligacions a què fa referència l'apartat 1 s'han de desenvolupar per decret del Govern.

ARTICLE 29. TARIFES DELS SERVEIS DE CONTROL DEL COMPLIMENT REGLAMENTARI DE LA SEGURETAT INDUSTRIAL I DE LA INSPECCió TÈCNICA DE VEHICLES

1. Les persones destinatàries dels serveis de control del compliment reglamentari de la seguretat industrial i de la inspecció tècnica de vehicles han d'abonar, amb independència de les taxes que els hi siguin aplicables, les tarifes que els organismes de control o els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles comuniquin a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

2. El conseller o consellera titular del departament competent en matèria de seguretat industrial, en funció dels costos del servei i de llur evolució, ha d'establir l'import màxim de les tarifes a què fa referència l'apartat 1.

CAPÍTOL II. ELS ORGANISMES DE CONTROL

SECCIÓ PRIMERA. CONDICIONS GENERALS

ARTICLE 30. FUNCIONS DELS ORGANISMES DE CONTROL

Els organismes de control tenen les funcions següents:

a) Rebre, si escau, la documentació que estableix la normativa aplicable per a posar en funcionament les instal·lacions noves, o les modificacions d'instal·lacions ja existents, i també emetre el document que habilita la persona titular de les dites instal·lacions a posar-les en funcionament, d'acord amb les instruccions i els protocols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

b) Revisar la documentació relativa a les instal·lacions noves, o les modificacions d'instal·lacions ja existents, i també fer la inspecció de les dites instal·lacions en els casos que pertoqui, d'acord amb les instruccions i els protocols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

c) Fer les inspeccions obligatòries que requereixen els reglaments tècnics de seguretat industrial i les altres normes aplicables, a sol·licitud de les persones titulars.

d) Tramitar la inscripció obligatòria i l'anotació del resultat de les inspeccions periòdiques obligatòries de les instal·lacions i aparells industrials en els registres establerts pels reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables a sol·licitud de llurs persones titulars.

e) Ordenar, com a mesura cautelar, d'interrompre el funcionament de les instal·lacions en el cas que aquest comporti un perill imminent. Aquesta mesura s'ha de comunicar immediatament a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, la qual pot suspendre o modificar la dita interrupció per causes justificades.

f) Controlar les activitats dels tècnics competents autors dels projectes i directors de llur execució, així com la de les persones professionals i les empreses que intervenen en la instal·lació, la reparació, el manteniment i l'operació d'instal·lacions i de productes industrials, d'acord amb les instruccions i els protocols de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

g) Les funcions que els assigni la legislació aplicable i les que els encomani l'Agència Catalana de Seguretat Industrial d'acord amb llur naturalesa.

ARTICLE 31. REQUISITS DELS ORGANISMES DE CONTROL

1. Els organismes de control, per poder actuar en el territori de Catalunya, han de complir els requisits següents:

a) Adequar-se a un desplegament territorial mínim per comarques.

b) No formar part d'un grup d'empreses, d'acord amb la definició de l'article 4 de la Llei 24/1988, del 28 de juliol, per la qual es regula el mercat de valors, amb cap altre o altres organismes de control autoritzats per actuar a Catalunya.

c) Actuar en un mínim obligatori d'àmbits, corresponents als dels reglaments tècnics de seguretat industrial.

d) Disposar d'una acreditació de llur competència tècnica, d'una certificació de llur sistema d'assegurament de la qualitat, tant pel que fa a les funcions com a organisme de control establertes a l'article 30, com en relació al servei als clients i d'una certificació de llur sistema de gestió ambiental, que cobreixin el conjunt de les activitats per a les quals estan autoritzats.

e) Adequar-se a la imatge corporativa d'identificació del servei d'inspecció que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

f) Disposar de serveis d'informació i tramitació telemàtica per a facilitar l'intercanvi d'informació amb les persones usuàries.

g) Utilitzar els sistemes d'informació de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i, si s'escau, disposar de sistemes d'informació que siguin compatibles amb aquests, que hi permetin l'intercanvi d'informació i que s'adeqüin a les característiques que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

h) Disposar d'un nombre mínim de personal, per a cadascun dels àmbits dels reglaments tècnics de seguretat

industrial, amb la competència professional pertinent.

i) Assegurar la formació continuada de llur personal que permeti el manteniment i l'actualització de la competència professional a què fa referència l'apartat h).

j) Complir el règim d'incompatibilitats, amb la finalitat de garantir els criteris d'independència, imparcialitat i integritat en llurs actuacions.

k) Acreditar la solvència financera necessària.

l) Tenir una pòlissa de responsabilitat civil en la quantia que es determini.

m) Disposar d'una fiança en la quantia que es determini per a fer front a les possibles responsabilitats derivades en cas d'extinció de l'autorització.

2. El Govern ha de desenvolupar per decret els requisits que estableix l'apartat 1.

SECCIÓ SEGONA. RÈGIM D'AUTORITZACIÓ DELS ORGANISMES DE CONTROL

ARTICLE 32. NOMBRE MÀXIM D'ORGANISMES DE CONTROL QUE ACTUÏN A CATALUNYA

El Govern, per a assegurar una bona prestació del servei amb relació al parc d'instal·lacions existent i garantir l'objectivitat i la qualitat de la inspecció, pot fixar per decret, el nombre màxim d'organismes de control que actuïn a Catalunya. En aquest cas, s'establirà un procediment de concurrència pública i adjudicació per concurs entre els sol·licitants.

ARTICLE 33. AUTORITZACIÓ DELS ORGANISMES DE CONTROL

1. Correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial d'autoritzar els organismes de control per a poder actuar a Catalunya. L'autorització ha d'ésser atorgada d'acord amb el procediment establert per reglament.

2. L'autorització s'atorga únicament als organismes de control que compleixin els requisits establerts per l'article 31, els quals s'han d'adaptar a les modificacions normatives que s'estableixin posteriorment.

3. L'autorització per a actuar com a organisme de control és individual i només transferible a subjectes que compleixin els requisits establerts per l'article 31. La transferència de les autoritzacions requereix en tots els casos la conformitat prèvia i expressa de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i ha de comportar, en qualsevol cas, l'acceptació expressa de complir, si s'escau, els compromisos derivats de les adjudicacions dels concursos a què fa referència l'article 32. Els nous subjectes s'han de subrogar en la posició empresarial dels contractes laborals de les persones que presten serveis a l'organisme de control corresponent.

ARTICLE 34. EXTINCIÓ DE L'AUTORITZACIÓ DE L'ORGANISME DE CONTROL

1. Les autoritzacions a què fa referència l'article 33 s'extingeixen per la pèrdua de l'acreditació com a organismes de control, per renúncia o per revocació per

incompliment dels requisits que estableix l'article 31 o, si s'escau, dels compromisos derivats de les adjudicacions del concurs a què fa referència l'article 32. També s'extingeixen per revocació en cas de sanció per d'infracció molt greu en el supòsit establert a l'apartat c) de l'article 46.

2. La revocació de l'autorització per incompliment ha d'ésser adoptada per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, amb l'audiència prèvia de l'organisme de control afectat, d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament i amb el que disposa la legislació sobre el procediment administratiu aplicable a Catalunya, i en cap cas no dóna lloc a indemnització.

CAPÍTOL III. EL SERVEI D'INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES

ARTICLE 35. EL SERVEI D'INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES

El servei d'inspecció tècnica de vehicles és integrat pel conjunt de recursos humans i materials que tenen la finalitat de portar a terme les inspeccions tècniques que s'hagin de fer als vehicles i a llurs components o llurs accessoris en les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, d'acord amb la normativa aplicable.

ARTICLE 36. FUNCIONS DELS TITULARS DE LES ESTACIONS D'INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES

Els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles tenen les funcions següents:

- a) Executar materialment la inspecció tècnica dels vehicles, llurs components i llurs accessoris.
- b) Rebre, si escau, la documentació que estableix la normativa aplicable per a aquelles matriculacions, modificacions, reformes i altres tràmits que li siguin encomanats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, i també emetre el document o realitzar l'anotació de validació corresponent, d'acord amb les instruccions i els protocols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- c) Revisar la documentació relativa a aquelles matriculacions, modificacions, reformes i altres tràmits que li siguin encomanats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, i també fer la inspecció dels vehicles, llurs components i llurs accessoris corresponents en els casos que pertoqui, d'acord amb les instruccions i els protocols aprovats per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.
- d) Les funcions que els assigni la legislació aplicable i les que els encomani l'Agència Catalana de Seguretat Industrial d'acord amb llur naturalesa.

ARTICLE 37. REQUISITS QUE HAN DE COMPLIR ELS TITULARS DE LES ESTACIONS D'INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES

1. Els titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, per a poder actuar en el territori de Catalunya, han de complir els requisits següents:

a) Adequar-se al pla territorial d'estacions d'inspecció tècnica de vehicles que, d'acord amb l'article 38.2, pugi establir el Govern.

b) No superar, cada empresa o grup d'empreses, la quota màxima de mercat que s'estableixi per reglament. Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per empreses o grup d'empreses les entitats compreses en la definició de l'article 4 de la Llei 24/1988, del 28 de juliol, per la qual es regula el mercat de valors.

c) Adequar-se a les distàncies mínimes de compatibilitat entre estacions d'inspecció tècnica de vehicles de la mateixa empresa o grup d'empreses que, d'acord amb l'article 38.3, pugi establir el Govern.

d) Disposar d'una acreditació de llur competència tècnica, d'una certificació de llur sistema d'assegurament de la qualitat, tant pel que fa a les funcions com a titular del servei d'inspecció tècnica de vehicles establertes a l'article 36, com en relació al servei als clients i d'una certificació de llur sistema de gestió ambiental, que cobreixin el conjunt de les activitats i de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles per les quals estan autoritzats.

e) Adequar-se a la imatge corporativa d'identificació del servei d'inspecció tècnica de vehicles que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

f) Disposar de serveis d'informació i tramitació telemàtica per a facilitar l'intercanvi d'informació amb les persones usuàries.

g) Utilitzar els sistemes d'informació de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i, si s'escau, disposar de sistemes d'informació que siguin compatibles amb aquests, que hi permetin l'intercanvi d'informació i que s'adeqüin a les característiques que estableixi l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

h) Disposar d'un nombre mínim de personal amb la competència professional pertinent.

i) Assegurar la formació continuada de llur personal que permeti el manteniment i l'actualització de la competència professional a què fa referència l'apartat h).

j) Complir el règim d'incompatibilitats, amb la finalitat de garantir els criteris d'independència, imparcialitat i integritat en llurs actuacions.

k) Acreditar la solvència financera necessària.

l) Tenir una pòlissa de responsabilitat civil en la quantia que es determini.

m) Disposar d'una fiança en la quantia que es determini per a fer front a les possibles responsabilitats derivades en cas d'extinció de l'autorització.

2. El Govern ha de desenvolupar per decret els requisits que estableix l'apartat 1.

ARTICLE 38. AUTORITZACIÓ DELS TITULARS DE LES ESTACIONS D'INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES

1. Correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial d'autoritzar els titulars de les estacions d'inspec-

ció tècnica de vehicles. L'autorització, que tindrà caràcter individual per a cada estació, ha d'ésser atorgada d'acord amb el procediment establert per reglament.

2. El Govern, per a assegurar una bona prestació del servei amb relació al parc mòbil existent i garantir l'objectivitat i la qualitat de la inspecció, pot determinar per decret, el nombre necessari d'estacions d'inspecció tècnica de vehicles a Catalunya i establir la seva ubicació mitjançant un pla territorial. En aquest cas, s'establirà un procediment de concurrència pública i adjudicació per concurs entre els sol·licitants.

3. El Govern pot, per garantir una competència efectiva entre els operadors, establir per decret unes distàncies mínimes de compatibilitat entre estacions de la mateixa empresa o grup d'empreses.

4. L'autorització s'atorga únicament als titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles que compleixin els requisits establerts per l'article 37, els quals s'han d'adaptar a les modificacions normatives que s'estableixin posteriorment.

5. L'autorització per a actuar com a titular de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles és individual i només transferible a subjectes que compleixin els requisits establerts per l'article 37. La transferència de les autoritzacions requereix en tots els casos la conformitat prèvia i expressa de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial i ha de comportar, en qualsevol cas, l'acceptació expressa de complir, si s'escau, els compromisos derivats de les adjudicacions del concursos a què fa referència l'article 38.2 i l'apartat 2 de la disposició addicional primera. Els nous subjectes s'han de subrogar en la posició empresarial dels contractes laborals de les persones que presten serveis a les estacions d'inspecció tècnica de vehicles corresponents.

ARTICLE 39. EXTINCIÓ DE L'AUTORITZACIÓ DELS TITULARS DE LES ESTACIONS D'INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES

1. Les autoritzacions a què fa referència l'article 38 s'extingeixen per la pèrdua de l'acreditació com a titular de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, per renúncia o per revocació per incompliment dels requisits que estableix l'article 37 o, si s'escau, dels compromisos derivats de les adjudicacions del concursos a què fa referència l'article 38.2 i l'apartat 2 de la disposició addicional primera. També s'extingeixen per revocació en cas de sanció per d'infracció molt greu en el supòsit establert a l'apartat c) de l'article 46.

2. La revocació de l'autorització per incompliment ha d'ésser adoptada per l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, amb l'audiència prèvia del titular de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles afectat, d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament i amb el que disposa la legislació sobre procediment administratiu aplicable a Catalunya, i en cap cas no dóna lloc a indemnització.

TÍTOL V. DEL CONTROL DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA SEGURETAT INDUSTRIAL

CAPÍTOL I. LA POTESTAT INSPECTORA DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

ARTICLE 40. ABAST DEL CONTROL DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA SEGURETAT INDUSTRIAL

1. Correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial el control de l'Administració de la seguretat industrial, el qual inclou la potestat inspectora sobre:

a) El compliment de les obligacions exigibles als organismes de control i als titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, i també de l'exercici adequat de llur activitat.

b) El compliment de les obligacions exigibles a la resta d'agents que intervenen en la seguretat industrial als quals fa referència l'article 6.

c) El compliment del que estableixen els reglaments tècnics de seguretat industrial i les altres disposicions aplicables en aquesta matèria a les activitats, instal·lacions i els productes industrials.

2. Corresponen a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, a més de la potestat a què fa referència l'apartat 1, l'exercici de les altres competències d'intervenció de l'Administració que la normativa específica aplicable en matèria de seguretat industrial reconeix a la Generalitat.

3. El control de l'Administració a què fa referència l'apartat 1 s'acompleix per mitjà de l'exercici de la potestat inspectora de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

ARTICLE 41. PERSONAL INSPECTOR

El control de l'Administració de la seguretat industrial és efectuat per personal funcionari de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, que tenen la condició d'autoritat pública.

ARTICLE 42. FACULTATS DEL PERSONAL INSPECTOR

1. El personal inspector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial té les facultats següents:

a) Accedir als establiments i les instal·lacions subjectes als reglaments tècnics de seguretat industrial per a complir la funció inspectora.

b) Requerir la compareixença de les persones titulars dels establiments, les instal·lacions o les activitats subjectes a inspecció o bé de qui els representa, establint-ne el dia i l'hora amb l'antelació suficient.

c) Fer les diligències necessàries per a comprovar el compliment del que estableixen els reglaments tècnics de seguretat industrial.

d) Fer-se acompanyar, en les visites d'inspecció, pel personal que consideri necessari per a exercir adequadament la funció inspectora.

e) Requerir, a les persones titulars o a les persones responsables dels establiments, les instal·lacions o les ac-

tivitats subjectes a inspecció, informació sobre el compliment dels reglaments tècnics de seguretat industrial aplicables, o bé l'execució de determinades operacions de funcionament dels establiments o les instal·lacions que siguin necessàries per a efectuar la inspecció, i també concertar i tenir les entrevistes que estimi pertinents amb les dites persones titulars o responsables o amb el personal dels establiments o les instal·lacions.

f) Inspeccionar els documents, els expedients i els registres que tinguin relació directa amb la seguretat industrial i que consideri que són necessaris per a complir la funció inspectora.

g) Fer les avaluacions, prendre les mostres i enregistrar les imatges que consideri necessàries, tenint en compte el que estableix la normativa de propietat industrial.

h) Ordenar, com a mesura cautelar, d'interrompre el funcionament de les instal·lacions en el cas que aquest comporti un perill imminent. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial pot suspendre o modificar la dita interrupció per causes justificades.

i) Accedir a les dependències dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial i d'altres entitats autoritzades per verificar el compliment dels requisits i obligacions establertes.

2. El personal inspector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, en el cas que calgui per a dur a terme de manera efectiva la funció inspectora, pot:

a) Fer les inspeccions sense avís o comunicació prèvia.

b) Sotmetre a inspecció dels organismes de control activitats, instal·lacions i productes industrials que presentin deficiències reglamentàries a causa de manipulacions deliberades.

c) Sotmetre a inspecció dels titulars de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, vehicles que siguin defectuosos a causa de manipulacions deliberades.

ARTICLE 43. EFECTES DE L'ACTIVITAT INSPECTORA

Les actes que aixequi el personal inspector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial com a conseqüència de l'activitat que regula aquest capítol gaudeixen de la presumpció de veracitat, llevat que hi hagi una prova en contra.

CAPÍTOL II. LA POTESTAT SANCIONADORA DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

ARTICLE 44. SUBJECTES RESPONSABLES

1. Els agents que intervenen en la seguretat industrial, als quals fa referència l'article 6, són subjectes responsables si cometen les infraccions que tipifica aquesta llei.

2. Si hi ha més d'un subjecte responsable de la infracció o si la infracció és conseqüència de l'acumulació d'activitats acomplertes per persones diferents, les sancions que se'n derivin són independents les unes de les altres.

3. Si dues o més persones són responsables d'una infracció i no se'n pot determinar el grau de participació,

aquestes persones són solidàriament responsables als efectes de les sancions que en derivin.

ARTICLE 45. CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

1. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus les que l'apartat 3 tipifica com a greus en qualsevol dels supòsits següents:

a) Que produeixin un dany molt greu.

b) Que comportin un perill imminent per a les persones, els béns o el medi ambient.

c) Que redueixin greument la qualitat dels serveis d'inspecció.

d) Que l'incompliment classificat com a infracció greu es produeixi de manera reiterada o prolongada.

També és infracció molt greu l'expedició dolosa de certificats, declaracions de conformitat, informes o actes d'una manera falsa o negligent.

3. Són infraccions greus:

a) Incomplir les condicions generals de la seguretat industrial establertes a l'article 5, si comporta un perill o un dany greu per a les persones, els béns o el medi ambient.

b) Fabricar, importar, comercialitzar, transportar, instal·lar o utilitzar productes industrials, aparells o elements inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei sense complir la normativa aplicable.

c) Incomplir, les persones titulars de les activitats, instal·lacions i productes industrials, les condicions tècniques requerides pels reglaments tècnics de seguretat industrial, per l'altra normativa aplicable i per les instruccions, protocols, prescripcions, criteris i directrius de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

d) Usar i mantenir inadecuadament, les persones titulars de les activitats, instal·lacions i productes industrials, llurs establiments, instal·lacions i productes, incomplint les condicions de seguretat legalment exigibles.

e) No contractar, les persones titulars de les activitats, instal·lacions i productes industrials, els serveis de manteniment i d'inspecció periòdica quan així sigui exigint pels reglaments tècnics de seguretat aplicables.

f) Resistir-se, les persones titulars de les activitats o de les instal·lacions industrials, a facilitar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial la informació que requereixi o bé l'accés del seu personal inspector a les dites activitats o instal·lacions, si hi ha l'obligació legal o reglamentària d'atendre aquestes peticions.

g) Posar en funcionament activitats o instal·lacions sense l'autorització o inscripció en els registres administratius corresponents, si aquests són obligatoris d'acord amb la normativa aplicable.

h) Ocultar o alterar amb dol dades que s'hagin d'inscriure en els registres administratius i calgui comunicar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, i també resistir-se a proporcionar les dites dades o fer-ho amb demora reiterada, sempre que la resistència o la demora no es justifiquin adequadament.

i) Signar, els agents que intervenen en la seguretat industrial, als quals fa referència l'article 6, declaracions sota llur responsabilitat de compliment amb els requisits establerts per la normativa d'aplicació, d'una manera falsa o negligent.

j) Expedir, els agents que intervenen en la seguretat industrial, als quals fa referència l'article 6, certificats, declaracions de conformitat, informes, o actes referides al projecte, a la instal·lació, a la inspecció o al compliment del requisits o de les obligacions establertes per la normativa d'aplicació, d'una manera falsa o negligent.

k) Incomplir, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, les obligacions establertes a l'article 28.

l) Expedir, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, i també aquelles altres entitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació de conformitat, avaluació de riscos, auditoria o formació autoritzades que s'esmenten a l'apartat j) de l'article 6, certificats, declaracions de conformitat, informes o actes d'inspecció que no s'ajustin a la realitat dels fets.

m) Portar a terme, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial i també aquelles altres entitats de certificació, assaig, inspecció, avaluació de conformitat, avaluació de riscos o auditoria autoritzades que s'esmenten a l'apartat j) de l'article 6, els assaigs, les inspeccions, les avaluacions o les auditories d'una manera incompleta o amb resultats inexactes, a causa d'una constatació dels fets insuficient o d'una aplicació deficient dels reglaments tècnics de seguretat industrial, de l'altre normativa aplicable i de les instruccions, protocols i procediments establerts per a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial per a la prestació de llur activitat.

n) Retardar-se més de tres dies, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, en l'ingrés a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial de l'import de les taxes i altres obligacions econòmiques que els hi corresponen com a operadors de la inspecció, així com, en l'ingrés de l'import de les taxes provinents del cobrament als subjectes passius que sol·licitin llurs serveis d'inspecció d'acord amb el que estableix la disposició final primera i els procediments i terminis fixats a les instruccions i als protocols de l'Agència.

o) Retardar-se més de tres dies, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, en la tramesa a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial de les dades que estiguin obligats a enviar-li d'acord amb la normativa aplicable i els procediments i els terminis fixats a les instruccions i als protocols de l'Agència.

p) Trametre, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, d'una manera defectuosa més del 2% de les dades a què fa referència l'apartat n).

q) No esmenar, els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial, els errors que s'hagin detectat en la informació que han de facilitar a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial dins el termini de tres dies comptadors a partir de la notificació per part de l'Agència.

4. Són infraccions lleus:

a) Incomplir qualsevol obligació en matèria de seguretat industrial que no sigui una infracció molt greu o greu.

b) Incomplir les obligacions formals establertes per la normativa aplicable en matèria de seguretat industrial quan això no comporta un perill o un dany greu per a les persones, els béns o el medi ambient.

c) No comunicar dades en matèria de seguretat industrial a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial dins el termini establert, si la normativa aplicable ho exigeix i aquesta conducta no constitueix una infracció molt greu o greu.

d) No col·laborar amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en matèria de seguretat industrial, si aquesta conducta no constitueix una infracció molt greu o greu.

ARTICLE 46. SANCIONS

1. Les infraccions molt greus són sancionades:

a) Amb una multa de 100.000 fins a 1.000.000 euros.

b) Amb la suspensió temporal de l'autorització, durant cinc anys com a màxim, si la comissió de la infracció afecta greument a la qualitat dels serveis d'inspecció i si l'incompliment es produeix d'una manera reiterada o prolongada.

c) Amb la revocació de l'autorització en cas de reiteració d'una sanció per reincidència d'una infracció molt greu.

2. Les infraccions greus són sancionades:

a) Amb una multa de 5.000 fins a 100.000 euros.

b) Amb la suspensió temporal de l'autorització durant sis mesos com a màxim.

3. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de fins a 5.000 euros.

4. Per a determinar la quantia de les sancions s'han de tenir en compte les circumstàncies següents:

a) La importància del risc, el dany o el perjudici ocasionat.

b) El grau de participació i de benefici obtingut.

c) La capacitat econòmica del subjecte infractor.

d) La intencionalitat en la comissió de la infracció.

e) La reincidència en la infracció.

ARTICLE 47. MULTES COERCITIVES

Amb independència de les multes establertes per l'article 46, els òrgans sancionadors poden imposar multes coercitives, la quantitat de cadascuna de les quals no pot superar el 20% de la multa fixada per la infracció comesa, d'acord amb el que disposa l'article 99 de la Llei 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les Administracions públiques i del procediment administratiu comú, en els supòsits següents:

a) Que hagi transcorregut el termini establert pel requeriment corresponent per a adequar les activitats, les instal·lacions i els productes industrials al que disposa la normativa aplicable.

b) Que hagi transcorregut el termini establert pel requeriment corresponent per a obtenir l'autorització per a portar a terme activitats.

c) Que els operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial no hagin tramès a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial les dades que estan obligats a enviar-li d'acord amb la normativa aplicable i les instruccions i els protocols de l'Agència.

ARTICLE 48. PRESCRIPCIÓ DE LES INFRACCIIONS I DE LES SANCIONS

1. El termini de prescripció de les infraccions establertes per aquesta llei és de cinc anys per a les molt greus, de tres anys per a les greus i d'un any per a les lleus, a comptar a partir de la consumació total de les infraccions.

2. El termini de prescripció de les sancions establertes per aquesta llei és de cinc anys per a les corresponents a les infraccions molt greus, de tres anys per a les greus i d'un any per a les lleus.

3. El còmput del termini de prescripció de les infraccions comença el dia que s'ha comès la infracció o, si es tracta d'una activitat continuada, el dia del cessament, i el còmput del termini de prescripció de les sancions comença l'endemà del dia que la resolució per la qual s'imposa la sanció esdevé ferma.

ARTICLE 49. AFECTACIÓ DE LES SANCIONS

La recaptació procedent de les sancions es destina a portar a terme actuacions de promoció de la cultura de la seguretat industrial i activitats de recerca, desenvolupament i innovació en aquest àmbit.

CAPÍTOL III. ÒRGANS COMPETENTS I PROCEDIMENT SANCIONADOR

ARTICLE 50. ÒRGANS COMPETENTS PER A IMPOSAR SANCIONS

1. L'exercici de la potestat sancionadora en matèria de seguretat industrial correspon a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. El Consell Rector de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial exerceix la competència d'imposar les sancions per infraccions molt greus i la Direcció de l'Agència la d'imposar les sancions per infraccions lleus i greus.

3. En relació a les activitats i instal·lacions industrials esmentades a l'apartat 2 de l'article 3, l'exercici de la potestat sancionadora correspon l'òrgan o organisme de la Generalitat competent en matèria d'energia.

ARTICLE 51. PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. El procediment per a imposar les sancions que determina aquesta llei s'ha d'ajustar a les normes i els principis del procediment administratiu sancionador establerts per la legislació sobre el procediment administratiu comú i per la normativa catalana sobre el procediment sancionador.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. RÈGIM D'AUTORITZACIÓ DELS OPERADORS DE LA INSPECCIÓ HABILITATS

1. Els operadors de la inspecció habilitats d'acord amb l'article 2 de la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial, que desitgin continuar prestant els serveis d'inspecció en el nou règim d'autorització establert i regulat per aquesta llei, podran fer-ho sempre i quan compleixin els requisits de l'article 31 o 37 segons correspongui, utilitzant, sota la forma jurídica que es determini, els bens i drets de les anteriors concessions. El Govern ha de regular per decret el procediment de sol·licitud i d'autorització, així com la forma jurídica d'utilització per part d'aquests operadors dels béns i drets esmentats.

2. El Govern ha d'establir per decret un procediment de concurrència pública i adjudicació per concurs de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles dels operadors habilitats que, per no adaptar-se als requisits de l'article 37, no formin part del règim de continuïtat establert a l'apartat anterior.

3. Les estacions d'inspecció tècnica de vehicles a que fa referència l'apartat 2, han d'ésser traspassades, en el termini de tres mesos, amb tots els seus mitjans materials en perfecte estat de conservació, manteniment i funcionament, als nous adjudicataris que s'han de subrogar en la posició empresarial dels contractes laborals de les persones que presten serveis a les estacions d'inspecció tècnica de vehicles corresponents. Aquests adjudicataris utilitzen també els bens i drets de les anteriors concessions amb la mateixa forma jurídica que l'establerta pels operadors de la inspecció habilitats que continuïn prestant els serveis d'inspecció d'acord amb el que preveu l'apartat 1.

SEGONA. ACTES DICTATS A L'EMPARA DEL DECRET 361/2001 DE 18 DE JULIOL

Els actes dictats durant la vigència i a l'empara del Decret 361/2001 de 18 de juliol, pel qual es regulava el funcionament i activitats a desenvolupar per les estacions d'inspecció tècnica de vehicles mantenen la seva plena eficàcia en haver estat aprovat l'esmentat Decret per la Generalitat en exercici de les seves competències i, en conseqüència, es declara i ratifica per la present Llei en el que sigui necessari, la plena validesa del règim d'autorització que va establir la citada Disposició, des de la data de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, i sense que la seva derogació hagi deixat sense efecte els actes dictats en la seva aplicació, tot això sens perjudici del que disposa la present llei.

TERCERA. ACCÉS A DADES DELS REGISTRES

Els nous operadors d'inspecció en matèria de seguretat industrial autoritzats per a actuar en el territori de Catalunya poden accedir a les dades necessàries de les instal·lacions i els vehicles que consten inscrits en els registres de cada un dels àmbits dels reglaments tècnics de seguretat industrial i del registre de les estacions d'inspecció tècnica de vehicles, d'acord amb el que

estableix la Llei orgànica 15/1999, del 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, per a garantir la continuïtat del règim d'inspecció de la seguretat industrial i únicament als efectes de complir la inspecció i el control en matèria de seguretat industrial.

QUARTA. COOPERACIÓ I COORDINACIÓ AMB L'AUTORITAT LABORAL

S'han d'articular els instruments que l'autoritat laboral competent i l'Agència Catalana de Seguretat Industrial considerin més adequats, que assegurin una comunicació i una informació recíproques suficients en les matèries regulades per aquesta llei, per a garantir els màxims nivells de cooperació i coordinació i contribuir d'aquesta manera a l'execució de les polítiques orientades a la defensa i la protecció de la seguretat i la salut de les persones treballadores.

CINQUENA. FINALITZACIÓ DELS CONTRACTES CONCESSIONALS I FIANÇAMENT

Els ingressos obtinguts per la Generalitat com a conseqüència de la finalització dels contractes concessionals i de l'execució de les fiances constituïdes per les empreses concessionàries del servei de control reglamentari en l'àmbit de la seguretat, la qualitat i la normativa industrial i del servei d'inspecció tècnica de vehicles d'acord amb la normativa reguladora d'aquestes concessions, esdevenen recursos econòmics de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, de conformitat amb el que disposa l'article 20.

SISENA. L'ÚS DE MITJANS ELECTRÒNICS, INFORMÀTICS I TELEMÀTICS

1. L'Agència Catalana de Seguretat Industrial ha de gestionar, de forma progressiva, llurs activitats i documentació mitjançant tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques, amb l'objectiu d'incrementar llur eficiència i reduir, d'una manera efectiva, el volum de documentació gestionat en suport paper.

2. Les persones físiques, les empreses, els agents que intervenen en la seguretat industrial, les organitzacions o les associacions pertanyents a col·lectius o sectors que habitualment utilitzen els mitjans telemàtics en l'acompliment de llur activitat, i també les entitats públiques, han d'utilitzar els mitjans telemàtics d'una manera obligatòria per a relacionar-se amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial, si així s'estableix per la normativa d'aplicació.

3. S'ha de garantir, per mitjà d'una signatura electrònica reconeguda, l'autenticitat, la integritat, la preservació i, si escau, la confidencialitat del contingut de tots els documents.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. EFICÀCIA I EXTINCIÓ DE L'HABILITACIÓ

Les habilitacions per a continuar utilitzant els béns i els drets de les concessions ja finides atorgades d'acord amb l'article 2 de la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial, mantenen la seva eficàcia fins que no

finalitzi el procés d'autorització dels operadors de la inspecció en matèria de seguretat industrial i s'extingeixen un cop finalitzat aquest procés.

SEGONA. TRANSFERÈNCIA DE L'HABILITACIÓ

Mentre siguin vigents, les habilitacions atorgades d'acord amb l'article 2 de la Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial, només poden ser transferides a subjectes que compleixin els requisits establerts per l'article 31 o 37 segons correspongui i requereix en tots els casos la conformitat prèvia i expressa de l'Agència Catalana de Seguretat Industrial. Els nous subjectes s'han de subrogar en la posició empresarial dels contractes laborals de les persones que presten serveis a l'operador de la inspecció corresponent.

TERCERA. ÒRGANS COMPETENTS

Mentre no s'aprovi el decret a què fa referència l'apartat 2 de l'article 3 de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, les funcions i la potestat sancionadora que aquesta llei assigna a l'Agència Catalana de Seguretat Industrial han d'ésser exercides pels òrgans competents del departament competent en matèria de seguretat industrial.

QUARTA. EL PERSONAL DE L'AGÈNCIA CATALANA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

1. Les persones que ocupen llocs de treball en serveis que s'integrin en l'Agència han de continuar complint llurs funcions mentre no es desplegui la nova estructura orgànica i es proveeixin els llocs de treball corresponents.

2. Les persones funcionàries de la Generalitat que ocupin llocs de treball en serveis que s'integrin en l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en el moment en què es constitueixi, poden optar a mantenir llur condició de personal funcionari amb independència del caràcter específic del lloc de treball assignat o a formar part de llur personal laboral, d'acord amb la legislació aplicable. En aquest cas, se'ls hi ha d'assignar un lloc de treball que no estigui reservat al personal funcionari de l'Agència.

3. La reassignació del personal de la Generalitat que ocupi llocs de treball en serveis que s'integrin en l'Agència Catalana de Seguretat Industrial en el moment en què es constitueixi, juntament amb la relació de llocs de treball de l'Agència, s'ha de produir mitjançant un procés de diàleg i negociació amb la representació legal de les persones treballadores. En aquest procés s'ha de tenir en compte l'adequació de les persones a les funcions i característiques dels llocs de treball i les preferències individuals que puguin ser formulades per les persones afectades.

CINQUENA. REGLAMENTS TÈCNICS DE SEGURETAT INDUSTRIAL

Pel que fa a les especificacions tècniques de seguretat relatives a les activitats i instal·lacions industrials i, en tant en quant el Govern no aprovi els reglaments tècnics de seguretat industrial, seran d'aplicació els correspo-

nents a la normativa estatal en matèria de seguretat industrial en tot allò que no entri en contradicció amb el que estableix aquesta llei i llur normativa de desplegament.

SISENA. COMUNICACIÓ D'ACCIDENTS EN INSTAL·LACIONS INDUSTRIALS

Mentre el Govern no aprovi la normativa de desplegament corresponent, i en tot allò que no entri en contradicció amb el que estableix aquesta llei, la comunicació d'accidents en instal·lacions industrials es regula de conformitat amb el que disposa l'Ordre del 21 de novembre de 1989, sobre comunicació d'accidents en instal·lacions industrials i amb el capítol 6 del Decret 174/2001, de 26 de juny, pel qual es regula l'aplicació a Catalunya del Reial Decret 1254/1999, de mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les disposicions següents:

- a) La Llei 10/2006, de 19 de juliol, de la prestació dels serveis d'inspecció en matèria de seguretat industrial.
- b) La Llei 13/1987, del 9 de juliol, de seguretat de les instal·lacions industrials.
- c) El Decret 54/1982, del 4 de març, pel qual es regula la xarxa d'estacions de reconeixement de vehicles automòbils a Catalunya.
- d) L'Ordre del 7 d'abril de 1986, per la qual es modifica l'article 14 de l'Ordre del 17 de març de 1986, que regula la concessió de les tasques d'inspecció i de control reglamentari en l'àmbit de la seguretat, qualitat i normativa industrial.
- e) L'Ordre del 17 de març de 1986, per la qual es regula la concessió de les tasques d'inspecció i control reglamentari en l'àmbit de la seguretat, qualitat i normativa industrial.
- f) L'Ordre del 9 de juliol de 1982, per la qual es modifica l'article 5 de l'Ordre del 21 de juny de 1982, per la qual s'aprova el Reglament sobre organització i règim jurídic del servei d'inspecció tècnica de vehicles a Catalunya.
- g) L'Ordre del 21 de juny de 1982, per la qual s'aprova el Reglament sobre organització i règim jurídic del Servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles a Catalunya.
- h) Qualsevol altra disposició anterior a aquesta llei en tot allò que s'hi oposi.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 15/1997 PEL QUE FA A LES TAXES EN MATÈRIA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

1. Es modifica l'apartat 3.1.1 de l'article 333 de la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«3.1.1. Certificacions unitàries relatives a exempció d'homologació, autorització de fitxa tècnica, catalogació com a vehicle històric: 6,65 euros.»

2. S'afegeixen nous articles, el 334 bis, el 334 ter, el 334 quater, el 334 quinquies, el 334 sexties, el 334 septies i el 334 octies, a la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Article 334 bis. Taxa per la sol·licitud d'autorització d'organismes de control

»1. La taxa per l'autorització com a organisme de control és exigible a totes les entitats que volen portar a terme aquesta activitat en el territori de Catalunya.

»2. L'objecte d'aquesta taxa és gravar la tramitació de l'autorització dels organismes de control per a prestar el servei de control reglamentari en seguretat industrial a Catalunya.

»3. El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la tramitació de l'expedient d'autorització com a organisme de control en el territori de Catalunya i les actuacions necessàries per assegurar la compatibilitat i connectivitat dels seus sistemes d'informació amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

»4. El subjecte passiu d'aquesta taxa és qui sol·licita ésser autoritzat com a organisme de control per a actuar en el territori de Catalunya.

»5. La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada un dels expedients d'autorització que es tramitin, resta fixada en la quantitat de 104.000 euros. Aquest import pot ésser revisat anualment, d'acord amb els criteris establerts per la llei de pressupostos.

»6. La taxa s'acredita per mitjà de l'autorització com a organisme de control a Catalunya, i se n'exigeix 4.000 euros en el moment de la presentació de la sol·licitud d'autorització i els 100.000 euros restants una vegada formulada la proposta d'autorització, que ha d'ésser prèvia a l'adopció de la resolució corresponent.

«Article 334 ter. Taxa per la sol·licitud d'autorització per a prestar el servei d'inspecció tècnica de vehicles

»1. La taxa per l'autorització per a prestar el servei d'inspecció tècnica de vehicles és exigible a totes les entitats que volen portar a terme aquesta activitat en el territori de Catalunya.

»2. L'objecte d'aquesta taxa és gravar la tramitació de l'autorització de cada estació per a la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles que s'estableixin a Catalunya.

»3. El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la tramitació de l'expedient d'autorització per a la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles en el territori de Catalunya i les actuacions necessàries per assegurar la compatibilitat i connectivitat dels seus sistemes d'informació amb l'Agència Catalana de Seguretat Industrial.

»4. El subjecte passiu d'aquesta taxa és qui sol·licita ésser autoritzat per a prestar el servei d'inspecció tècnica de vehicles en el territori de Catalunya.

